

III. ACTUALITATE LEGISLATIVĂ

• ABSTRACT

In December 2016, certain amendments were made to several regulations, such as: the Fiscal Code, the Fiscal Procedure Code and Law no. 290/2004 on the criminal record.

Moreover, the following regulation was published in December: the Government Emergency Ordinance no. 95/2016 regarding the adjournment of certain time-limits, as well as the establishment of certain measures needed for the preparation of the enforcement of certain provisions of the Code of civil procedure.

PROROGAREA UNOR TERMENE, PRECUM ȘI INSTITUIREA UNOR MĂSURI NECESARE PREGĂTIRII PUNERII ÎN APLICARE A UNOR DISPOZIȚII DIN CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ (O.U.G. NR. 95/2016)

De Redacția ProLege

Actul normativ publicat în Monitorul Oficial	Sumar
O.U.G. nr. 95/2016 (M. Of. nr. 1009 din 15 decembrie 2016)	Termenele prevăzute la art. XII alin. (1), art. XIII teza I, art. XVIII alin. (1) și art. XIX alin. (1) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în M. Of. nr. 89 din 12 februarie 2013, cu modif. ult., se prorogă până la data de 1 ianuarie 2019.

În M. Of. nr. 1009 din 15 decembrie 2016, a fost publicată O.U.G. nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.

În continuare, vom prezenta dispozițiile respectivei ordonanțe de urgență.

Art. I din O.U.G. nr. 95/2016

Art. I stabilește faptul că termenele prevăzute la art. XII alin. (1), art. XIII teza I, art. XVIII alin. (1) și art. XIX alin. (1) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în M. Of. nr. 89 din 12 februarie 2013, cu modif. ult., se prorogă până la data de 1 ianuarie 2019.

De asemenea, dispozițiile art. XII alin. (2), art. XIV-XVII, art. XVIII alin. (2) și art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013, cu modificările ulterioare, se aplică și proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2017 și până la data de 31 decembrie 2018, inclusiv.

Art. II din O.U.G. nr. 95/2016

Art. II prevede faptul că până la data de 31 martie 2017, președinții instanțelor judecătorești vor estima necesarul de spații pentru aplicarea, la data prevăzută la art. I, a dispozițiilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, privitoare la cercetarea procesului și, după caz, dezbaterea fondului în camera de consiliu, precum și sumele necesare asigurării acestora, inclusiv pentru dotările necesare.

Până la data de 31 martie 2017, președinții instanțelor judecătorești propun, ținând seama de necesitatea realizării spațiilor prevăzute la alin. (1) până la data de 31 decembrie 2018, precum și a asigurării eficienței și a rezonabilității costurilor, modalitățile concrete de asigurare a acestor spații, cum ar fi reamenajarea sau efectuarea de lucrări de extindere a actualelor imobile, identificarea și alocarea, în condițiile legii, a imobilelor necesare funcționării instanțelor judecătorești și amenajarea corespunzătoare a acestora, precum și, dacă niciuna dintre acestea nu este posibilă, construcția de noi sedii. Propunerile formulate vor ține seama de numărul estimativ de procese de competența instanței respective, numărul judecătorilor care funcționează în cadrul acelei instanțe, infrastructura existentă la nivelul instanței respective și altele asemenea.

Datele se transmit curților de apel, care le centralizează și le comunică Ministerului Justiției până la data de 30 aprilie 2017.

Până la data de 30 iunie 2017, Ministerul Justiției analizează datele transmise de curțile de apel, întocmește și supune Guvernului spre adoptare, prin hotărâre, planul de acțiune cuprinzând necesarul de spații și limitele minime și maxime pentru acestea, etapele de realizare, sumele necesare implementării soluțiilor identificate, precum și modalitatea de asigurare, la nivelul Ministerului Justiției, a personalului necesar punerii în aplicare a acestuia.

De asemenea, în vederea punerii în aplicare a planului de acțiune, Ministerul Justiției întreprinde demersurile pentru asigurarea, conform art. 138 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, a spațiilor necesare bunei funcționări a instanțelor judecătorești de către Guvern, consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale, cu sprijinul prefecturilor, și propune sumele necesare care vor fi alocate, în condițiile legii, de la bugetul de stat.

Ministerul Justiției monitorizează punerea în aplicare a planului de acțiune prevăzut la alin. (4) și informează Guvernul cu privire la stadiul punerii sale în aplicare, până la data de 31 decembrie 2017, precum și, trimestrial, în cursul anului 2018.

CODUL DE PROCEDURĂ FISCALĂ – MODIFICĂRI (O.U.G. NR. 84/2016)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015) (M. Of. nr. 547 din 23 iulie 2015)	O.U.G. nr. 84/2016 (M. Of. nr. 977 din 6 decembrie 2016)	- <i>modifică</i>: art. 54; art. 92 alin. (5), (6) și (8); art. 103 alin. (1); art. 163 alin. (11); art. 165 alin. (3), lit. b); art. 213 alin. (13); art. 220 alin. (2¹) și (4); art. 229; art. 236 alin. (4) și (7); art. 257 alin. (2); art. 272 alin. (1)-(5); art. 286 lit. i); art. 306 alin. (3) - <i>introduce</i>: art. 92 alin. (5¹); art. 163 alin. (11¹)-(11¹²); art. 169 alin. (9) și (10); art. 235 alin. (6); art. 286 lit. n)-ș); art. 291¹ și 291²; art. 303 alin. (6) și (7); art. 306¹ - <i>abrogă</i>: art. 247 alin. (7); art. 250 alin. (4), lit. l); art. 291 alin. (5); art. 306 alin. (4)

În M. Of. nr. 977 din 6 decembrie 2016, a fost publicată O.U.G. nr. 84/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar-fiscal.

În continuare, vom prezenta modificările aduse Legii nr. 207/2015 prin O.U.G. nr. 84/2016.

Art. 54 din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 54** („Prevederi aplicabile actelor de executare și altor acte emise de organele fiscale”) prevedea faptul că dispozițiile art. 46 alin. (6), art. 47, 48 și 53 se aplică în mod corespunzător și actelor de executare și altor acte emise de organele fiscale, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 54** dispune următoarele:

*„Art. 54 Prevederi aplicabile actelor de executare și altor acte emise de organele fiscale
Dispozițiile art. 46-48 și art. 53 se aplică în mod corespunzător și actelor de executare
și altor acte emise de organele fiscale, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel”.*

Art. 92 alin. (5), (6) și (8) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 92 alin. (5), (6) și (8)** prevedeau faptul că contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) își îndeplinește toate obligațiile declarative prevăzute de lege;
- b) nu înregistrează obligații fiscale restante;
- c) organul fiscal central constată că funcționează la domiciliul fiscal declarat.

(6) În cazul contribuabilului/plătitorului prevăzut la alin. (1) lit. d)-g), în vederea reactivării, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (5), trebuie să nu se mai afle în situația pentru care a fost declarat inactiv, conform mențiunilor înscrise în registrele în care a fost înregistrat.

(...)

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/ plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 92 alin. (5), (6) și (8)** dispune următoarele:

„(5) Contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv conform alin. (1) lit. a), d)-g) se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) își îndeplinește toate obligațiile declarative prevăzute de lege;*
- b) nu înregistrează obligații fiscale restante.*

(6) În cazul contribuabilului/plătitorului prevăzut la alin. (1) lit. d)-g), în vederea reactivării, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (5), trebuie să nu se mai afle în situația pentru care a fost declarat inactiv, conform mențiunilor înscrise în registrele în care a fost înregistrat, precum în nicio altă situație din cele prevăzute la alin. (1) lit. d)-g).

(...)

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), (5¹) și (6), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative”.

Art. 92 alin. (5¹) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 92, după alin. (5), **se introduce** un nou alineat, alin. (5¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 92 alin. (5¹)** dispune următoarele:

„(5¹) Contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv conform alin. (1) lit. b) și c) se reactiv-ează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute la alin. (5) și dacă organul fiscal central care a propus reactivarea constată că acesta funcționează la domiciliul fiscal declarat”.

Art. 103 alin. (1) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 103 alin. (1)** prevedea faptul că declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă, cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declarației fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 103 alin. (1)** dispune următoarele:

„(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă, cu confirmare de primire, ori prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declarației fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță, precum și declarațiile fiscale care se transmit obligatoriu prin asemenea mijloace sau sisteme se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.”.

Art. 163 alin. (11) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 163 alin. (11)** prevedea faptul că în cazul stingerii prin plată a obligațiilor fiscale, momentul plății este:

a) în cazul plăților în numerar, data înscrisă în documentul de plată eliberat de organul fiscal, unitățile Trezoreriei Statului sau organele ori persoanele abilitate de acestea;

b) în cazul plăților efectuate prin mandat poștal, data poștei, înscrisă pe mandatul poștal;

c) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, data la care băncile debitează contul persoanei care efectuează plata pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic

de plată de către instituția bancară inițiatoare, potrivit reglementărilor specifice în vigoare, cu excepția situației prevăzute la art. 177, data putând fi dovedită prin extrasul de cont;

d) în cazul plăților efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuată tranzacția, astfel cum este confirmată prin procedura de autorizare a acesteia. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura și tipurile de creanțe fiscale care pot fi plătite prin intermediul cardurilor bancare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 163 alin. (11)** dispune următoarele:

„(11) În cazul stingerii prin plată a obligațiilor fiscale, bugetare sau a altor sume colectate de instituții publice, în condițiile legii, momentul plății este:

a) în cazul plăților în numerar, data înscrisă în documentul de plată eliberat de organul fiscal, unitățile Trezoreriei Statului, instituțiile publice beneficiare care colectează sume în condițiile legii sau instituții de credit care au încheiate convenții cu instituțiile publice sau cu Trezoreria Statului în condițiile prevăzute prin acte normative specifice;

b) în cazul plăților în numerar efectuate la terminale și echipamente de plată puse la dispoziția debitorilor de către instituțiile de credit, în cadrul serviciilor bancare oferite pentru achitarea obligațiilor fiscale, bugetare sau a altor sume colectate de instituții publice, în contul tranzitoriu deschis conform convențiilor încheiate cu Ministerul Finanțelor Publice, data înscrisă în documentul de plată eliberat de terminalele sau echipamentele respective;

c) în cazul plăților efectuate prin mandat poștal, data poștei, înscrisă pe mandatul poștal. În cazul mandatelor poștale transmise de unitățile poștale în sistem electronic, momentul plății este data poștei astfel cum este aceasta transmisă prin sistemul electronic către Trezoreria Statului, potrivit normelor metodologice aprobate prin ordin comun al ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională și al ministrului finanțelor publice;

d) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, inclusiv internet banking, home banking, mobile banking sau alte mijloace de plată la distanță puse la dispoziția debitorilor de instituțiile de credit, inclusiv tranzacțiile efectuate prin intermediul contului tranzitoriu, data la care băncile debitează contul persoanei care efectuează plata pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic de plată de către instituția bancară inițiatoare, potrivit reglementărilor specifice în vigoare, cu excepția situației prevăzute la art. 177;

e) în cazul plăților efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuată tranzacția, astfel cum este confirmată prin procedura de autorizare a acesteia. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura și tipurile de creanțe fiscale care pot fi plătite prin intermediul cardurilor bancare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice”.

Art. 163 alin. (11¹)-(11²) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 163, după alin. (11), se **introduc** douăsprezece noi alineate, alin. (11¹)-(11²).

Potrivit noii reglementări, **art. 163 alin. (11¹)-(11²)** dispune următoarele:

„(11¹) Efectuarea plății și data plății pot fi dovedite, dacă legea nu prevede altfel, pe baza următoarelor documente:

a) documentul de plată pe suport hârtie, cum ar fi ordin de plată, chitanță sau mandat poștal, în original sau în copie certificată prin semnătura olografă de către instituția prin care s-a efectuat plata;

b) extrasul de cont, în original, emis de instituția de credit sau de unitatea Trezoreriei Statului sau copia extrasului de cont certificat prin semnătura olografă de către instituția prin care s-a efectuat plata;

c) documentul eliberat de terminalele și echipamentele de plată puse la dispoziția debitorilor de instituțiile de credit în cadrul serviciilor bancare oferite pentru achitarea obligațiilor fiscale în contul tranzitoriu deschis conform convențiilor încheiate cu Ministerul Finanțelor Publice în condițiile legii, semnate de către debitor cu semnătura olografă. În acest document debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat;

d) documentul de plată sau extrasul de cont pe suport hârtie, semnate de către debitor cu semnătura olografă, în cazul plăților efectuate prin internet banking, home banking, mobile banking sau alte mijloace de plată la distanță, conținând toate informațiile aferente plății efectuate. În acest document debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat;

e) documentul de plată editat pe suport hârtie conținând toate informațiile aferente plății efectuate, semnat de către debitor cu semnătura olografă, în cazul plăților efectuate online utilizând cardul bancar în cadrul sistemelor de plată aparținând instituțiilor publice sau în cadrul altor sisteme de plată reglementate de acte normative în vigoare. În acest document debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat;

f) mandatul poștal editat pe suport hârtie, conținând toate informațiile aferente plății efectuate, semnat de către debitor cu semnătura olografă. În acest document debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat;

g) declarația pe propria răspundere completată pe suport hârtie în formatul solicitat de instituția publică, conținând toate informațiile aferente plății efectuate și semnată de către debitor cu semnătura olografă, în cazul plăților efectuate prin mijloacele de plată prevăzute la lit. c)-f), în care debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat.

(11²) Instituțiile publice care prestează serviciile publice sau colectează sumele cuvenite bugetului general consolidat pot accepta comunicarea de către debitori, prin mijloace electronice, a dovezii plății prevăzute la alin. (11¹), în condițiile și în formatul stabilite de acestea, cu condiția verificării ulterioare a încasării în conturile de disponibilități sau de

venituri bugetare ale acestora, pe baza extraselor de cont eliberate de unitățile Trezoreriei Statului, în condițiile și în termenul prevăzute la alin. (11³).

(11³) În situația prezentării de către debitor, ca dovadă a plății a documentelor prevăzute la alin. (11¹) lit. c)-g) semnate olograf de către acesta, și în cazurile prevăzute la alin. (11²), instituția publică are obligația verificării încasării sumelor respective în termen de maximum 180 de zile de la data prestării serviciului/acceptării ca dovadă a plății a respectivelor documente. În cadrul acestui termen, pentru eventualele sume neregăsite în extrasele de cont, instituția publică evidențiază în contabilitate creanța asupra debitorului și solicită acestuia informații suplimentare în legătură cu plata la adresa de domiciliu, adresa de e-mail sau la numărul de telefon indicate de acesta în documentul prezentat în scopul dovedirii plății. În cadrul aceluiași termen, instituția publică poate solicita confirmarea plății instituției de credit sau unității Poștei Române care a inițiat plata. Confirmarea scrisă a efectuării plății de către instituția prin care s-a inițiat plata trebuie să cuprindă toate informațiile aferente plății efectuate. Instituțiile publice pot stabili prin normele proprii prevăzute la alin. (11⁹) acceptarea transmiterii prin e-mail a acestui document.

(11⁴) În situația în care plătitorul diferă de debitorul pentru care s-a efectuat plata, în documentele prevăzute la alin. (11¹) lit. c)-g) se completează adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat debitorul și se semnează olograf de către acesta. Prin semnarea de către debitor acesta își asumă că plata efectuată este pentru sine. În cazul debitorilor reprezentați, în numele acestora semnează reprezentantul legal.

(11⁵) În cazul în care, în termen de 180 de zile de la data prestării serviciului/data acceptării ca dovadă a plății a documentelor prevăzute la alin. (11¹), sumele înscrise în aceste documente nu se regăsesc încasate sau acestea nu au fost confirmate de instituțiile prin care s-a inițiat plata, instituția publică emite și comunică debitorului o decizie de recuperare care reprezintă titlu executoriu și cuprinde elementele prevăzute la art. 226 a lin. (8). Pentru sumele individualizate în decizia de recuperare se datorează obligații fiscale accesorii, potrivit cap. III al titlului VII, din ziua următoare datei prestării serviciului sau datei scadentei, după caz, și până la data stingerii acestor sume inclusiv, această mențiune înscriindu-se în decizie. În cazul în care executarea silită se efectuează de organele fiscale, obligațiile fiscale accesorii se fac venit la bugetul de stat, în cazul în care executarea silită se efectuează de organul fiscal central, sau la bugetele locale, în cazul în care executarea silită se efectuează de organul fiscal local.

(11⁶) Prin excepție de la prevederile art. 226 alin. (10)-(13), în cazul în care executarea silită se efectuează de organele fiscale, sumele recuperate în cadrul procedurii de executare silită reprezentând obligații principale se virează integral într-un cont distinct al instituției publice care a prestat serviciul public deschis la unitatea Trezoreriei Statului, în scopul stingerii debitelor înregistrate în contabilitatea acesteia și a virării sumelor către bugetele sau beneficiarii cărora se cuvin.

(11⁷) Informațiile minime obligatorii privind efectuarea plății în baza documentelor acceptate ca dovadă a plății, prevăzute la alin. (11¹) și procedura de restituire a sumelor încasate de instituțiile publice care prestează serviciile publice se stabilesc astfel:

a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul instituțiilor publice care fac parte din administrația publică centrală;

b) prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, în cazul instituțiilor publice care fac parte din administrația publică locală.

(11⁸) În aplicarea prevederilor alin. (11²)-(11⁷) pot fi emise instrucțiuni aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

(11⁹) Procedura de verificare a sumelor încasate pentru care au fost acceptate ca dovadă a plății documentele de la alin. (11³) se aprobă prin norme proprii de către instituțiile publice. Instituțiile publice pot aproba norme proprii de verificare a sumelor încasate și pentru situațiile în care dovada plății este cea prevăzută la alin. (11¹) lit. a) și b).

(11¹⁰) Instituțiile publice care prestează serviciile publice pot dezvolta sisteme centralizate care să permită facilitarea verificării încasării sumelor colectate. Procedura de funcționare și de administrare a sistemelor centralizate se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(11¹¹) Până la aprobarea ordinelor prevăzute la alin. (11⁷) informațiile aferente identificării plăților sunt cele prevăzute în documentele de plată prevăzute de normele legale în vigoare la data efectuării plății.

(11¹²) Utilizarea informațiilor solicitate potrivit alin. (11¹) se realizează cu respectarea legislației privind prelucrarea datelor cu caracter personal”.

Art. 165 alin. (3), lit. b) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 165 alin. (3), lit. b)** prevedea faptul că în scopul stingerii obligațiilor fiscale, vechimea acestora se stabilește astfel:

(...)

b) în funcție de termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1), pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 165 alin. (3), lit. b)** dispune următoarele:

„b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii”.

Art. 169 alin. (9) și (10) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Noua reglementare

La art. 169, după alin. (8), **se introduc** două noi alineate, alin. (9) și (10).

Potrivit noii reglementări, **art. 169 alin. (9) și (10)** dispune următoarele:

„(9) În cazul inspecției fiscale anticipate, efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA, prin excepție de la prevederile art. 117, perioada supusă inspecției fiscale va cuprinde exclusiv perioadele fiscale în care s-au derulat operațiunile care au generat soldul sumei negative a taxei. Dispozițiile art. 94 alin. (3) rămân aplicabile.

(10) În situația în care se constată indicii privind nerespectarea legislației fiscale ori stabilirea incorectă a obligațiilor fiscale, prin operațiuni care s-au desfășurat în afara perioadei prevăzute la alin. (9), inspecția fiscală se extinde corespunzător, cu respectarea prevederilor art. 117”.

Art. 213 alin. (13) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 213 alin. (13)** prevedea faptul că împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație la instanța de contencios administrativ competentă.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 213 alin. (13)** dispune următoarele:

„(13) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară parcurgerea procedurii prealabile”.

Art. 220 alin. (2)¹ și (4) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 220 alin. (2)¹ și (4)** prevedea faptul că:

(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), cazurile speciale de executare silită, precum și structura abilitată cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(...)

(4) Organele prevăzute la alin. (2) și (3) sunt denumite în continuare *organe de executare silită*.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 220 alin. (2)¹ și (4)** dispune următoarele:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), prin ordin al președintelui A.N.A.F. care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, se stabilesc:

a) cazurile speciale de executare silită, precum și structura abilitată cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită;

b) alte organe fiscale pentru îndeplinirea unor acte de executare silită, precum și pentru valorificarea bunurilor confiscate, gajate/ipotecate sau sechestrate potrivit legii, prin procese electronice masive.

(...)

(4) Organele prevăzute la alin. (2) și (3) sunt denumite în continuare *organe de executare silită*”.

Art. 229 din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 229** prevedea faptul că în toate actele de executare silită trebuie să se indice titlul executoriu și să se arate natura și cuantumul debitului ce face obiectul executării.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 229** dispune următoarele:

„Art. 229

Precizarea naturii debitului

În toate actele de executare silită, cu excepția celor care privesc poprirea bancară, trebuie să se indice titlul executoriu și să se arate natura și cuantumul debitului ce face obiectul executării”.

Art. 235 alin. (6) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 235, după alin. (5), se introduce un nou alineat, alin. (6).

Potrivit noii reglementări, **art. 235 alin. (6)** dispune următoarele:

„(6) Pe toată perioada suspendării executării silită potrivit prezentului articol, pentru creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării organul fiscal nu emite și nu comunică decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii”.

Art. 236 alin. (4) și (7) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 236 alin. (4) și (7)** prevedea faptul că:

(4) Sumele ce reprezintă venituri bănești ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmării numai în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă, republicat.

(...)

(7) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, făcută terțului poprit, și înștiințarea despre aceasta a debitorului.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 236 alin. (4) și (7)** dispune următoarele:

„(4) Sumele ce reprezintă venituri bănești ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmării de către plătitorul venitului numai potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, republicat, cu modificările ulterioare.

(...)

(7) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie potrivit art. 213 alin. (3). În acest caz organul fiscal transmite terțului poprit o adresă de înființare a popririi executorii. Totodată, despre această măsură va fi înștiințat și debitorul”.

Art. 247 alin. (7) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 247 alin. (7)** prevedea faptul că vânzarea bunurilor sechestrate se face numai către persoane fizice sau juridice care nu au obligații fiscale restante.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 247 alin. (7) – Abrogat.**

Art. 250 alin. (4), lit. 1) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 250 alin. (4), lit. 1)** prevedea faptul că anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele elemente:

(...)

1) mențiunea că toți cei interesați în cumpărarea bunurilor trebuie să prezinte dovada emisă de organele fiscale că nu au obligații fiscale restante;

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 250 alin. (4), lit. 1) – Abrogat.**

Art. 257 alin. (2) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 257 alin. (2)** prevedea faptul că sumele realizate din executare silită potrivit alin. (1) sting creanțele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii, cu excepția situației prevăzute la art. 230 alin. (3)-(6). În cadrul titlului executoriu se sting mai întâi creanțele fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi creanțele fiscale accesorii, în ordinea vechimii. Prevederile art. 165 alin. (3) referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile în mod corespunzător. Sumele realizate ca urmare a popririi prevăzute la art. 230 alin. (3)-(6) sting creanțele fiscale incluse în titlurile executorii pentru care s-a aplicat această măsură.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 257 alin. (2)** dispune următoarele:

„(2) Sumele realizate din executare silită potrivit alin. (1) sting creanțele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii, cu excepția sumelor realizate prin poprire. În cadrul titlului executoriu se sting mai întâi creanțele fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi creanțele fiscale accesorii, în ordinea vechimii. Prevederile art. 165 alin. (3) referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile în mod corespunzător. Sumele realizate ca urmare a popririi sting creanțele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii, pentru care s-a înființat poprirea”.

Art. 272 alin. (1) - (5) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 272 alin. (1)-(5)** prevedea faptul că contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii este competentă pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei;
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei și deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5).

Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este competentă să soluționeze contestațiile formulate de marii contribuabili ce au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei, cu excepția celor emise în conformitate cu legislația în materie vamală pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei.

Contestațiile formulate de contribuabilii nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent ce au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei se soluționează de structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili competentă pentru administrarea creanțelor respectivului contribuabil nerezident. În cazul în care competența de administrare a creanțelor datorate de contribuabilul nerezident revine Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, iar contestațiile au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, competența de soluționare a contestațiilor revine direcției generale prevăzute la alin. (5).

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;
- c) decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili;
- d) creanțe fiscale și măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum și decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de

contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.;

e) deciziile de regularizare emise în conformitate cu legislația în materie vamală, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili, indiferent de cuantum.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 272 alin. (1) - (5)** dispun următoarele:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.

(3) Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este competentă să soluționeze contestațiile formulate de marii contribuabili ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili.

(4) Contestațiile formulate de contribuabilii nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent ce au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei se soluționează de structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili competentă pentru administrarea creanțelor respectivului contribuabil nerezident.

(5) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de 1 milion lei sau mai mare;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 1 milion lei sau mai mare;

c) creanțe fiscale și măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum și decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.;

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine Direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F.”.

Art. 286 lit. i) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 286 lit. i)** prevedea faptul că:

i) *schimb de informații automat* – comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art. 291, informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statelor membre care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și procesare a informațiilor din acel stat membru. În sensul art. 291 alin. (4) și (7), al art. 304 alin. (2) și al art. 308 alin. (2) și (3), orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul cod;

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 286 lit. i)** dispune următoarele:

„i) *schimb de informații automat*:

1. În sensul art. 291 alin. (1) și al art. 291¹, comunicarea sistematică a informațiilor predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art. 291 alin. (1), prin informații disponibile se înțelege informațiile din dosarele fiscale ale statelor membre care comunică informațiile respective, ce pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și procesare a informațiilor din acel stat membru.

2. În sensul art. 291 alin. (4), comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art. 291 alin. (4) și (7), al art. 304 alin. (2) și al art. 308 alin. (2) și (3), orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul cod.

3. În sensul oricăror altor dispoziții din prezentul capitol, cu excepția art. 291 alin. (1) și (4) și art. 291¹, comunicarea sistematică de informații predefinite furnizate în conformitate cu pct. 1 și 2”.

Art. 286 lit. n)-ș) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 286, după lit. m), **se introduc** șase noi litere, lit. n)-ș).

Potrivit noii reglementări, **art. 286 lit. n)-ș)** dispun următoarele:

„n) decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră – orice acord, comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv o decizie emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) în contextul unui control fiscal și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. este emisă, modificată sau reînnoită de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale a unui stat membru sau de către subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale, indiferent dacă aceasta este efectiv utilizată;

2. este emisă, modificată sau reînnoită la adresa unei anumite persoane sau a unui anumit grup de persoane și pe care această persoană sau acest grup de persoane are dreptul să se bazeze;

3. se referă la interpretarea sau aplicarea unei dispoziții legale sau administrative privind administrarea sau aplicarea normelor legale naționale referitoare la impozitele din statul membru sau din subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale;

4. se referă la o tranzacție transfrontalieră sau la întrebarea dacă activitățile desfășurate de o persoană într-o altă jurisdicție generează sau nu un sediu permanent; și

5. este luată anterior tranzacțiilor sau activităților dintr-o altă jurisdicție care au potențialul de a genera un sediu permanent sau anterior depunerii declarației fiscale pentru perioada în care a avut loc tranzacția sau seria de tranzacții sau activități. Tranzacțiile transfrontaliere pot include, fără a se limita la acestea, realizarea de investiții, furnizarea de bunuri, servicii, finanțare sau utilizarea unor active corporale sau necorporale și nu trebuie neapărat să implice în mod direct persoana căreia i se adresează decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră;

o) acord prealabil privind prețul de transfer – orice acord, comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv unul(una) emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) în contextul unui control fiscal și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale din unul sau mai multe state membre, inclusiv al oricărei subdiviziuni teritoriale sau administrative din acestea, inclusiv autorități locale, indiferent dacă acesta (aceasta) este efectiv utilizat (ă);

2. este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) la adresa unei anumite persoane sau a unui grup de persoane și pe care această persoană sau grup de persoane are dreptul să se bazeze; și

3. stabilește, anterior tranzacțiilor transfrontaliere între întreprinderi asociate, un set corespunzător de criterii pentru stabilirea prețurilor de transfer pentru aceste tranzacții sau determină atribuirea profiturilor către un sediu permanent;

p) *întreprinderi asociate* – o *întreprindere* care participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei alte *întreprinderi* sau când aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul *întreprinderilor*;

r) *prețurile de transfer* – *prețurile* la care o *întreprindere* transferă bunuri corporale și necorporale sau oferă servicii *întreprinderilor asociate*, iar “*stabilirea prețurilor de transfer*” se interpretează în consecință;

s) *tranzacție transfrontalieră*:

1. în sensul lit. n) – o *tranzacție* sau o *serie de tranzacții* în care:

(i) nu toate părțile la *tranzacție* sau la *seria de tranzacții* au rezidența fiscală în statul membru care emite, modifică sau reînnoiește decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră;

(ii) oricare dintre părțile la *tranzacție* sau la *seria de tranzacții* are în același timp rezidența fiscală în mai mult de o *jurisdicție*;

(iii) una dintre părțile la *tranzacție* sau la *seria de tranzacții* își desfășoară activitatea într-o altă *jurisdicție* prin intermediul unui sediu permanent și *tranzacția* sau *seria de tranzacții* constituie o parte sau totalitatea activității la sediul permanent. O *tranzacție* sau o *serie de tranzacții* transfrontaliere include, de asemenea, măsurile luate de către o persoană în ceea ce privește activitățile comerciale din altă *jurisdicție* pe care persoana respectivă le desfășoară prin intermediul unui sediu permanent; sau

(iv) *tranzacțiile* sau *seriile de tranzacții* respective au un impact transfrontalier;

2. în sensul lit. o)-r) – o *tranzacție* sau o *serie de tranzacții* care implică *întreprinderi asociate* care nu își au toate rezidența fiscală pe teritoriul aferent unei singure *jurisdicții* sau o *tranzacție* sau o *serie de tranzacții* care au un impact transfrontalier;

ș) *întreprindere* – în sensul lit. o)-s), orice formă de desfășurare a unei activități comerciale”.

Art. 291 alin. (5) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 291 alin. (5)** prevedea faptul că înainte de data de 1 iulie 2016, autoritatea competentă din România pune la dispoziția Comisiei Europene, în fiecare an, statistici cu privire la volumul schimburilor automate și, în măsura posibilului, informații cu privire la costurile și beneficiile administrative și de altă natură relevante legate de schimburile care au avut loc și orice potențiale modificări atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru terți.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 291 alin. (5) – Abrogat.**

Art. 291¹ și 291² din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Noua reglementare

După art. 291, se **introduc** două noi articole, art. 291¹ și 291².

Potrivit noii reglementări, **art. 291¹ și 291²** dispun următoarele:

„Art. 291¹ *Domeniul de aplicare și condițiile schimbului obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer*

(1) În cazul în care autoritatea competentă din România emite, modifică sau reînnoiește o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau un acord prealabil privind prețul de transfer după data de 31 decembrie 2016, aceasta comunică, prin schimb automat, informații cu privire la acest lucru autorităților competente din toate celelalte state membre, precum și Comisiei Europene, cu respectarea prevederilor de la alin. (9), în conformitate cu măsurile practice aplicabile adoptate în temeiul art. 304.

(2) În conformitate cu măsurile practice aplicabile adoptate în temeiul art. 304, autoritatea competentă din România comunică informații și autorităților competente din toate celelalte state membre, precum și Comisiei Europene, cu respectarea prevederilor de la alin. (9), referitoare la deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și la acordurile prelabile privind prețul de transfer emise, modificate sau reînnoite într-un termen care începe cu 5 ani înaintea datei de 1 ianuarie 2017, astfel:

a) pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer care au fost emise, modificate sau reînnoite între 1 ianuarie 2012 și 31 decembrie 2013, comunicarea are loc dacă acestea erau valabile la data de 1 ianuarie 2014;

b) pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer care sunt emise, modificate sau reînnoite între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2016, comunicarea are loc indiferent dacă acestea sunt valabile la data de 1 ianuarie 2017.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), autoritatea competentă din România nu va comunica informațiile privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer emise, modificate sau reînnoite înainte de 1 aprilie 2016 la adresa unei anumite persoane sau a unui anumit grup de persoane care nu desfășoară în principal activități financiare sau de investiții, dar care are o cifră de afaceri anuală netă la nivelul întregului grup, conform definiției de la art. 2 pct. 5 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului, care nu depășește echivalentul în lei a 40.000.000 euro pe parcursul exercițiului financiar care precedă datei emiterii, modificării sau reînnoirii respectivelor decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acorduri prelabile privind prețul de transfer.

(4) Acordurile prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale cu țări terțe se exclud din domeniul de aplicare al schimbului automat de informații în cazul în care acordul internațional privind impozitarea în temeiul căruia a fost negociat acordul prealabil privind prețul de transfer nu permite divulgarea sa către terți. Aceste acorduri prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale vor fi schimbate în temeiul art. 292 în cazul în care acordul în temeiul căruia a fost negociat acordul prealabil privind prețul de transfer permite divulgarea acestora, iar autoritatea competentă a țării terțe acordă permisiunea ca informațiile să fie divulgate.

(5) În cazul în care acordurile prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale sunt excluse de la schimbul automat de informații potrivit alin. (4), informațiile prevăzute la alin. (8), menționate în cererea care conduce la emiterea unui astfel de acord prealabil privind prețul de transfer bilateral sau multilateral, fac în schimb obiectul unui schimb în temeiul alin. (1)-(3).

(6) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în cazul în care o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră implică și se referă exclusiv la afacerile fiscale ale uneia sau mai multor persoane fizice.

(7) Schimbul de informații se desfășoară după cum urmează:

a) pentru informațiile comunicate potrivit prevederilor alin. (1), în termen de 3 luni de la încheierea trimestrului din anul calendaristic în care a fost emis/emisă, modificat/modificată sau reînnoit/reînnoită decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau acordul prealabil privind prețul de transfer;

b) pentru informațiile comunicate potrivit prevederilor alin. (2) și (3), înainte de data de 1 ianuarie 2018.

(8) Informațiile comunicate de către autoritatea competentă din România în conformitate cu prevederile alin. (1) – (3) cuprind următoarele:

a) identitatea persoanei, alta decât o persoană fizică, și, dacă este cazul, a grupului de persoane din care aceasta face parte;

b) un rezumat al conținutului deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al acordului prealabil privind prețul de transfer, inclusiv o descriere a activităților comerciale sau a tranzacției sau seriei de tranzacții relevante, prezentat în termeni abstracti, fără să conducă la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice;

c) data emiterii, modificării sau reînnoirii deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer;

d) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;

e) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;

f) tipul de decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acord prealabil privind prețul de transfer;

g) valoarea tranzacției sau a seriei de tranzacții aferente deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau acordului prealabil privind prețul de transfer dacă o astfel de valoare este menționată în decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau în acordul prealabil privind prețul de transfer;

h) descrierea setului de criterii utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;

i) identificarea metodei utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;

j) identificarea celorlalte state membre, dacă există, care pot fi vizate de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer;

k) identificarea oricărei persoane, alta decât o persoană fizică, din celelalte state membre, dacă există, care poate să fie afectată de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer (indicând statele membre de care sunt legate persoanele afectate);

l) precizarea dacă informațiile comunicate se bazează pe decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau pe acordul prealabil privind prețul de transfer în sine sau sunt furnizate ca urmare a cererii menționate la alin. (5).

(9) Informațiile definite la alin. (8) lit. a), b), h) și k) nu se comunică Comisiei Europene.

(10) Autoritatea competentă din România confirmă primirea informațiilor comunicate în temeiul alin. (8) lit. j), dacă este posibil prin mijloace electronice, autorității competente care le-a furnizat, fără întârziere și, în orice caz, în cel mult 7 zile lucrătoare de la primire. Această măsură se aplică până când registrul central securizat la nivel de stat membru devine funcțional.

(11) Autoritatea competentă din România poate, în conformitate cu art. 288 și art. 304 alin. (3), să solicite informații suplimentare, inclusiv textul integral al unei decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al unui acord prealabil privind prețul de transfer.

Art. 291² Statistici privind schimburile automate

Până la 1 ianuarie 2018, autoritatea competentă din România pune la dispoziția Comisiei Europene statistici anuale cu privire la volumul schimburilor automate prevăzute la art. 291 și 291¹ și, în măsura posibilului, informații cu privire la costurile și beneficiile administrative și de altă natură relevante legate de schimburile care au avut loc și orice potențiale modificări, atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru terți”.

Art. 303 alin. (6) și (7) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Noua reglementare

La art. 303, după alin. (5), **se introduc** două noi alineate, alin. (6) și (7).

Potrivit noii reglementări, **art. 303 alin. (6) și (7)** dispun următoarele:

„(6) Schimbul automat de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer în temeiul art. 291¹ se efectuează utilizând formularul-tip adoptat de Comisia Europeană.

(7) Regimul lingvistic adoptat de Comisia Europeană nu împiedică autoritatea competentă din România să comunice informațiile menționate la art. 291¹ în limba română. Cu toate acestea, regimul lingvistic respectiv poate prevedea ca elementele esențiale ale unor astfel de informații să fie trimise, de asemenea, într-o altă limbă oficială și de lucru a Uniunii Europene”.

Art. 306 alin. (3) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 306 alin. (3)** prevedea faptul că autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacității schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 291, precum și rezultatele practice obținute.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 306 alin. (3)** dispune următoarele:

„(3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la art. 291 și 291¹, precum și rezultatele practice obținute”.

Art. 306 alin. (4) din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 306 alin. (4)** prevedea faptul că informațiile comunicate Comisiei Europene de autoritatea competentă din România în temeiul alin. (2) și (3), precum și orice raport sau document elaborat de Comisia Europeană pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Astfel de informații transmise României intră sub incidența secretului profesional și beneficiază de protecția acordată informațiilor asemănătoare conform legislației din România. Rapoartele și documentele întocmite de Comisia Europeană pot fi utilizate de România doar în scopuri analitice, fără a se publica sau a se pune la dispoziția unei alte persoane ori a unui alt organism fără acordul expres al Comisiei Europene.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 306 alin. (4) - Abrogat.**

Art. 306¹ din CPF (modificată prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

După art. 306, **se introduce** un nou articol, art. 306¹.

Potrivit noii reglementări, **art. 306¹** dispune următoarele:

„Art. 306¹ *Confidențialitatea informațiilor*

(1) *Informațiile comunicate Comisiei Europene de către autoritatea competentă din România în temeiul art. 306, precum și orice raport sau document elaborat de Comisia Europeană pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Informațiile transmise intră sub incidența secretului de serviciu și beneficiază de protecția acordată informațiilor asemănătoare conform legislației interne a statului membru care le-a primit.*

(2) *Rapoartele și documentele întocmite de Comisia Europeană, prevăzute la alin. (1), pot fi utilizate de România doar în scopuri analitice, nu se publică și nici nu se pun la dispoziția unei alte persoane sau a unui alt organism fără acordul expres al Comisiei Europene”.*

CODUL FISCAL - MODIFICĂRI (O.U.G. NR. 84/2016)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Codul fiscal (M. Of. nr. 688 din 10 septembrie 2015; cu modif. ult.)	O.U.G. nr. 84/2016 (M. Of. nr. 977 din 6 decembrie 2016)	- modifică: art. 7 pct. 39; art. 11 alin. (6)-(9); art. 16 alin. (5¹) și (5²); art. 22 alin. (1); art. 48 alin. (5); art. 81 alin. (1); art. 132; art. 305 alin. (5); art. 316 alin. (11) lit. g); art. 316 alin. (12) lit. a); art. 317 alin. (1), (2), (8), (10) și (11); art. 325 alin. (3); art. 456 alin. (5) partea introductivă și lit. b); art. 464 alin. (5) partea introductivă și lit. b); art. 469 alin. (5) - introduce: art. 25 alin. (9); art. 28 alin. (3) lit. h) și i); art. 48 alin. (5¹) și (5²); art. 62 lit. o¹); art. 68 alin. (4¹); art. 142 lit. t); art. 146 alin. (9¹); art. 147 alin. (3¹); art. 168 alin. (7¹); art. 169 alin. (3¹) și (3²); art. 190 alin. (9); art. 191 alin. (2¹); art. 199 alin. (7¹); art. 200 alin. (2¹); art. 207 alin. (7); art. 208 alin. (2¹); art. 214 alin. (5); art. 215 alin. (2¹); art. 268 alin. (9) lit. f); art. 305 alin. (5¹); art. 305 alin. (5¹); art. 325 alin. (1) lit. f) - abrogă: art. 22 alin. (11); art. 25 alin. (4) lit. e); art. 316 alin. (11) lit. b); art. 329 („Registrul operatorilor intracomunitari”)

În M. Of. nr. 977 din 6 decembrie 2016, a fost publicată O.U.G. nr. 84/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar-fiscal.

În continuare, vom prezenta modificările aduse Codului fiscal.

Art. 7 pct. 39 din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 7 pct. 39** prevedea faptul că stock option plan are următoarea definiție - un program inițiat în cadrul unei persoane juridice ale cărei

valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau tranzacționate în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, prin care se acordă angajaților, administratorilor și/sau directorilor acesteia sau ai persoanelor juridice afiliate ei, prevăzute la pct. 26 lit. c) și d), dreptul de a achiziționa la un preț preferențial sau de a primi cu titlu gratuit un număr determinat de valori mobiliare emise de entitatea respectivă.

Pentru calificarea unui program ca fiind stock option plan, programul respectiv trebuie să cuprindă o perioadă minimă de un an între momentul acordării dreptului și momentul exercitării acestuia (achiziționării valorilor mobiliare); (...).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 7 pct. 39** dispune următoarele:

„39. stock option plan – un program inițiat în cadrul unei persoane juridice prin care se acordă angajaților, administratorilor și/sau directorilor acesteia sau ai persoanelor juridice afiliate ei, prevăzute la pct. 26 lit. c) și d), dreptul de a achiziționa la un preț preferențial sau de a primi cu titlu gratuit un număr determinat de titluri de participare, definite potrivit pct. 40, emise de entitatea respectivă.

Pentru calificarea unui program ca fiind stock option plan, programul respectiv trebuie să cuprindă o perioadă minimă de un an între momentul acordării dreptului și momentul exercitării acestuia (achiziționării titlurilor de participare);”.

Art. 11 alin. (6)-(9) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 11 alin. (6)-(9)** stabileau faptul că contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, declarați inactivi conform Codului de procedură fiscală, care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute de prezentul cod, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate. Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operațiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VII, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 deus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) și b) înainte de data înregistrării și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform Codului de procedură fiscală, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. b)-e) și lit. h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuse obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă. Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operațiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VII, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) și b) înainte de data înregistrării și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

De asemenea, beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. b)-e) și lit. h) și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 11 alin. (6)-(9)** prevăd următoarele:

„(6) Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, declarați inactivi conform Codului de procedură fiscală, care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute de prezentul cod, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12), persoana impozabilă își exercită dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 deus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12), pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, contribuabilii emit facturi în care înscriu distinct taxa pe valoarea adăugată colectată în perioada respectivă, care nu se înregistrează în decontul de taxă deus conform art. 323. În situația în care inactivitatea și reactivarea, potrivit Codului de procedură fiscală, sunt declarate în același an fiscal, cheltuielile respective vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării. În cazul în care inactivitatea, respectiv reactivarea sunt declarate în ani fiscali diferiți, cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul/anii precedent/precedenți celui în care se înregistrează sunt luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, iar cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul reactivării vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării.

(7) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform Codului de procedură fiscală, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului, potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/prestatorului, beneficiarii care au achiziționat bunuri și/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (6), prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 deus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior. În situația în care inactivitatea și reactivarea furnizorului, potrivit Codului de procedură fiscală, sunt declarate în același an fiscal, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării furnizorului. În cazul în care

inactivitatea, respectiv reactivarea furnizorului sunt declarate în ani fiscali diferiți, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul/anii precedent/precedenți celui în care se declară reactivarea, pentru determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, iar cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul declarării reactivării vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul declarării reactivării.

(8) Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c)-e) și lit. h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuse obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12), persoana impozabilă își exercită dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12), pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, persoanele impozabile emit facturi în care înscriu distinct taxa pe valoarea adăugată colectată în perioada respectivă, care nu se înregistrează în decontul de taxă depus conform art. 323.

(9) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c)-e) și lit. h) și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/prestatorului, beneficiarii care au achiziționat bunuri și/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (8), prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior”.

Art. 16 alin. (5¹) și (5²) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Noua reglementare

La art. 16, după alin. (5) se introduc două noi alineate, alin. (5¹) și (5²).

Potrivit noii reglementări, art. 16 alin. (5¹) și (5²) stabilesc următoarele:

„(5¹) Contribuabilii prevăzuți la alin. (5) care își modifică exercițiul financiar, potrivit reglementărilor contabile, pot opta ca anul fiscal modificat să corespundă cu exercițiul financiar. Pentru stabilirea anului fiscal modificat se aplică următoarele reguli:

a) dacă anul fiscal modificat redevine anul fiscal calendaristic, ultimul an fiscal modificat include și perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat și 31 decembrie a anului respectiv; declarația anuală de impozit pe profit aferentă ultimului an fiscal modificat se depune până la data de 25 martie inclusiv a anului următor;

b) dacă se modifică perioada anului fiscal modificat, primul an nou fiscal modificat include și perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat și ziua anterioară primei zile a noului an fiscal modificat.

Contribuabilii comunică organelor fiscale competente modificarea perioadei anului fiscal astfel:

a) contribuabilii care modifică anul fiscal potrivit lit. a), până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la data la care s-ar fi închis anul fiscal modificat;

b) contribuabilii care modifică anul fiscal potrivit lit. b), în termen de 15 zile de la data începerii noului an fiscal modificat.

(5²) Contribuabilii prevăzuți la alin. (5) care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 47 depun declarația privind impozitul pe profit aferentă anului anterior aplicării sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, pentru perioada cuprinsă între data începerii anului modificat și 31 decembrie, până la data de 25 martie a anului fiscal următor”.

Art. 22 alin. (1) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 22 alin. (1)** prevedea faptul că profitul investit în echipamente tehnologice, calculatoare electronice și echipamente periferice, mașini și aparate de casă, de control și de facturare, precum și în programe informatice, produse și/sau achiziționate, inclusiv în baza contractelor de leasing financiar, și puse în funcțiune, folosite în scopul desfășurării activității economice, este scutit de impozit. Activele corporale pentru care se aplică scutirea de impozit sunt cele prevăzute în subgrupa 2.1, respectiv în clasa 2.2.9 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 22 alin. (1)** dispune următoarele:

„(1) Profitul investit în echipamente tehnologice, calculatoare electronice și echipamente periferice, mașini și aparate de casă, de control și de facturare, în programe informatice, precum și pentru dreptul de utilizare a programelor informatice, produse și/sau achiziționate, inclusiv în baza contractelor de leasing financiar, și puse în funcțiune, folosite în scopul desfășurării activității economice, este scutit de impozit. Activele corporale pentru care se aplică scutirea de impozit sunt cele prevăzute în subgrupa 2.1, respectiv în clasa 2.2.9 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin hotărâre a Guvernului”.

Art. 22 alin. (11) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 22 alin. (11)** prevedea faptul că prevederile respectivului articol se aplică pentru profitul reinvestit în activele prevăzute la alin. (1) produse și/sau achiziționate și puse în funcțiune până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 22 alin. (11) – Abrogat.**

Art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 25 alin. (4) lit. e)** dispunea faptul că următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: (...)

e) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile. În situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestor cheltuieli, la determinarea rezultatului fiscal se iau în calcul cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, prin utilizarea unor chei corespunzătoare de repartizare a acestora sau proporțional cu ponderea veniturilor neimpozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil; (...).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 25 alin. (4) lit. e)** stabilește următoarele: următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: (...)

„e) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile. În situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestor cheltuieli, la determinarea rezultatului fiscal se iau în calcul cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, prin utilizarea unei metode raționale de alocare a acestora sau proporțional cu ponderea veniturilor neimpozabile respective în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil. În sensul prezentei litere, funcțiile de conducere și administrare sunt cele definite prin lege sau prin reglementări interne ale angajatorului; pentru veniturile prevăzute la art. 23 lit. d), e), f), g), l), m) și o) nu se alocă cheltuieli de conducere și administrare/cheltuieli comune aferente” (...).

Art. 25 alin. (9) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 25, după alin. (8) **se introduce** un nou alineat, alin. (9).

Potrivit noii reglementări, **art. 25 alin. (9)** prevede următoarele:

„(9) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale”.

Art. 28 alin. (3) lit. h) și i) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 28 alin. (3), după lit. g) **se introduc** două noi litere, lit. h) și i).

Potrivit noii reglementări, **art. 28 alin. (3) lit. h) și i)** stabilesc următoarele: sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

„h) mijloacele fixe deținute și utilizate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale;

i) investițiile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale”.

Art. 48 alin. (5) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 48 alin. (5)** prevedea faptul că prin excepție de la prevederile alin. (3), persoana juridică română nou-înființată care, la data înregistrării în registrul comerțului, are subscris un capital social reprezentând cel puțin echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro poate opta să aplice prevederile titlului II. Opțiunea este definitivă, cu condiția menținerii valorii capitalului social de la data înregistrării, pentru întreaga perioadă de existență a persoanei juridice respective. În cazul în care această condiție nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu, începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea reprezentând echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro de la data înregistrării, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 47. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în lei pentru suma de 25.000 euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României, valabil la data înregistrării persoanei juridice.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 48 alin. (5)** stabilește următoarele:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoana juridică română nou-înființată care, la data înregistrării în registrul comerțului, are subscris un capital social de cel puțin 45.000 lei poate opta să aplice prevederile titlului II. Opțiunea este definitivă, cu condiția menținerii valorii capitalului social de la data înregistrării, pentru întreaga perioadă de existență a persoanei juridice respective. În cazul în care această condiție nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu, începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea de 45.000 lei, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 47”.

Art. 48 alin. (5¹) și (5²) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 48, după alin. (5) **se introduc** două noi alineate, alin. (5¹) și (5²).

Potrivit noii reglementări, **art. 48 alin. (5¹) și (5²)** dispun următoarele:

„(5¹) Pentru persoanele juridice române care au aplicat prevederile alin. (5), în forma în vigoare până la data de 31 decembrie 2016, condiția referitoare la menținerea unui

capital social de cel puțin echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro se consideră îndeplinită și în situația în care capitalul social scade până la nivelul sumei de 45.000 lei.

(5²) Prin excepție de la prevederile art. 47, microîntreprinderile existente care au subscris un capital social de cel puțin 45.000 lei pot opta să aplice prevederile titlului II începând cu 1 ianuarie 2017 sau cu trimestrul în care această condiție este îndeplinită. Opțiunea este definitivă, cu condiția menținerii valorii capitalului social pentru întreaga perioadă de existență a persoanei juridice respective. În cazul în care această condiție nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea de 45.000 lei, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 47. Ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor ca urmare a opțiunii se comunică organelor fiscale competente, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Calculul și plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv”.

Art. 62 lit. o¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Noua reglementare

La art. 62, după lit. o) **se introduce** o nouă literă, lit. o¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 62 lit. o¹)** prevede următoarele:

„o¹) bursele, premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport, echipamente de lucru/protecție și altele asemenea primite de elevi pe parcursul învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale;”.

Art. 68 alin. (4¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Noua reglementare

La art. 68, după alin. (4) **se introduce** un nou alineat, alin. (4¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 68 alin. (4¹)** stabilește următoarele:

„(4¹) Sunt cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, în conformitate cu reglementările legale din domeniul educației naționale, cu excepția cheltuielilor cu amortizarea care sunt deductibile potrivit prevederilor alin. (4) lit. d)”.

Art. 81 alin. (1) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 81 alin. (1)** stabilea faptul că plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului au obligația să completeze și să depună declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit în termenul prevăzut la art. 132 alin. (3).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 81 alin. (1)** dispune următoarele:

„(1) Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația să completeze și să depună Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe

venit și evidența nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit, până la termenul de plată a impozitului, inclusiv”.

Art. 132 din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 132** prevedea faptul că plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să plătească și să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de plată a acestuia inclusiv, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

Prin derogare de la prevederile alin. (2), plătitorii de venituri din salarii și asimilate salariilor au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, până la termenul prevăzut la alin. (1).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 132** dispune următoarele:

„Art. 132 Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să plătească și să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de plată a acestuia inclusiv.

(2) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii și asimilate salariilor, din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală, din pensii, din arendare, precum și a persoanelor juridice care au obligația calculării, reținerii și plății impozitului datorat de persoana fizică potrivit art. 125 alin. (8) și (9), care au obligația depunerii Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit”.

Art. 142 lit. t) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Noua reglementare

La art. 142, după lit. ș) **se introduce** o nouă literă, lit. t).

Potrivit noii reglementări, **art. 142 lit. t)** stabilește următoarele: nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale următoarele:

„t) remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii”.

Art. 146 alin. (9¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 146, după alin. (9) **se introduce** un nou alineat, alin. (9¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 146 alin. (9¹)** prevede următoarele:

„(9¹) Prevederile alin. (9) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 147 alin. (3¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 147, după alin. (3) **se introduce** un nou alineat, alin. (3¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 147 alin. (3¹)** dispune următoarele:

„Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 168 alin. (7¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 168, după alin. (7) **se introduce** un nou alineat, alin. (7¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 168 alin. (7¹)** stabilește următoarele:

„(7¹) Prevederile alin. (7) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde și pensii sau diferențe de pensii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 169 alin. (3¹) și (3²) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 169, după alin. (3) **se introduc** două noi alineate, alin. (3¹) și (3²).

Potrivit noii reglementări, **art. 169 alin. (3¹) și (3²)** prevăd următoarele:

„(3¹) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde și pensii sau diferențe de pensii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.

(3²) Prin excepție de la prevederile alin. (3), declarațiile rectificative nu se depun în cazul veniturilor/diferențelor de venituri din pensii”.

Art. 190 alin. (9) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 190, după alin. (8) **se introduce** un nou alineat, alin. (9).

Potrivit noii reglementări, **art. 190 alin. (9)** stabilește următoarele:

„(9) Prevederile alin. (8) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 191 alin. (2¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 191, după alin. (2) **se introduce** un nou alineat, alin. (2¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 191 alin. (2¹)** dispune următoarele:

„Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 199 alin. (7¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 199, după alin. (7) **se introduce** un nou alineat, alin. (7¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 199 alin. (7¹)** stabilește următoarele:

„(7¹) Prevederile alin. (7) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 200 alin. (2¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 200, după alin. (2) **se introduce** un nou alineat, alin. (2¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 200 alin. (2¹)** stabilește următoarele:

„(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 207 alin. (7) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 207, după alin. (6) **se introduce** un nou alineat, alin. (7).

Potrivit noii reglementări, **art. 207 alin. (7)** dispune următoarele:

„(7) Prevederile alin. (6) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 208 alin. (2¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 208, după alin. (2) **se introduce** un nou alineat, alin. (2¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 208 alin. (2¹)** prevede următoarele:

„(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 214 alin. (5) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 214, după alin. (4) **se introduce** un nou alineat, alin. (5).

Potrivit noii reglementări, **art. 214 alin. (5)** stabilește următoarele:

„(5) Prevederile alin. (4) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 215 alin. (2¹) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 215, după alin. (2) **se introduce** un nou alineat, alin. (2¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 215 alin. (2¹)** dispune următoarele:

„(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare”.

Art. 268 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 268 alin. (9), după lit. e) **se introduce** o nouă literă, lit. f).

Potrivit noii reglementări, **art. 268 alin. (9) lit. f)** prevede următoarele: operațiunile impozabile pot fi:

„f) operațiuni pentru care se aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹”.

Art. 305 alin. (5) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 305 alin. (5)** prevedea faptul că ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 287.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 305 alin. (5)** dispune următoarele:

„(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime

din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează obligația de ajustare sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condițiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepție, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul normal de taxare la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310, precum și în cazul livrării bunului de capital în regim de scutire conform art. 292, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa nededusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustare sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condițiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepție, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 la regimul normal de taxare, precum și în cazul livrării bunului de capital în regim de taxare, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

e) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 287”.

Art. 305 alin. (5)¹ din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Noua reglementare

La art. 305, după alin. (5) **se introduce** un nou alineat, alin. (5)¹.

Potrivit noii reglementări, **art. 305 alin. (5)¹** prevede următoarele:

„(5)¹ Prevederile alin. (5) se aplică și în cazul bunurilor de capital care la data de 1 ianuarie 2017 se află în perioada de ajustare prevăzută la alin. (2), pentru situațiile de la alin. (4) lit. a) și c) care intervin începând cu data de 1 ianuarie 2017. Prin norme se stabilesc regulile de aplicare”.

Art. 315¹ („Regimul special pentru agricultori”) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Noua reglementare

După art. 315 **se introduce** un nou articol, art. 315¹ („Regimul special pentru agricultori”).

Potrivit noii reglementări, **art. 315¹** dispune următoarele:

„Art. 315¹ („Regimul special pentru agricultori”)

(1) În sensul acestui articol:

a) regimul special pentru agricultori se aplică pentru activitățile prevăzute la lit. c) și d), desfășurate de un agricultor, așa cum este acesta definit la lit. b);

b) agricultorul reprezintă persoana fizică, persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau întreprinderea familială, cu sediul activității economice în România, care realizează activitățile prevăzute la lit. c) și d) și care nu realizează alte activități economice sau realizează și alte activități economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310;

c) activitățile de producție agricolă sunt activitățile de producție a produselor agricole, inclusiv activitățile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale, prevăzute în norme;

d) serviciile agricole reprezintă serviciile prevăzute în norme, prestate de un agricultor care utilizează munca manuală proprie și/sau echipamentele specifice;

e) produse agricole reprezintă bunurile rezultate din activitățile prevăzute la lit. c);

f) taxa aferentă achizițiilor reprezintă valoarea totală a taxei aferente bunurilor și serviciilor achiziționate de un agricultor supus regimului special, în măsura în care această taxă ar fi deductibilă conform art. 297 alin. (4) pentru o persoană impozabilă supusă regimului normal de taxă;

g) procentul de compensare în cotă forfetară reprezintă procentul care se aplică în scopul de a permite agricultorilor să beneficieze de compensația în cotă forfetară pentru taxa aferentă achizițiilor;

h) compensația în cotă forfetară reprezintă suma rezultată prin aplicarea procentului de compensare în cotă forfetară asupra prețului/tarifului, exclusiv taxa, aferent livrărilor de produse agricole și prestărilor de servicii agricole, efectuate de un agricultor în cazurile menționate la alin. (3).

(2) Procentul de compensare în cotă forfetară este 1% pentru anul 2017, 4% pentru anul 2018 și 8% începând cu anul 2019.

(3) Procentul de compensare în cotă forfetară se aplică pentru:

a) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) și serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), livrate/prestate de agricultor către alte persoane impozabile decât cele care beneficiază, în interiorul țării de regimul special prevăzut de prezentul articol;

b) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) livrate în condițiile stabilite la art. 294 alin. (2) către persoane juridice neimpozabile care datorează TVA în statul membru de sosire pentru achizițiile intracomunitare efectuate.

(4) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol:

a) nu are obligația de a colecta TVA pentru livrările de produse agricole rezultate din activitățile agricole prevăzute la alin. (1) lit. c) și pentru serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d);

b) nu are dreptul să deducă taxa achitată sau datorată pentru achizițiile sale în cadrul activității efectuate în regimul special;

c) prin excepție de la art. 310 nu aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), operațiunile respective nefiind cuprinse în cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea regimului special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzută la art. 310.

(5) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol depune la organul fiscal competent o notificare privind aplicarea regimului special. Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Registrul este public și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul agricultorilor care aplică regimul special se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de agricultorii care aplică regimul special, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(6) Persoana impozabilă stabilită în România sau persoana impozabilă nestabilită în România, dar înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, care achiziționează bunuri/servicii de la agricultorii care figurează în Registrul agricultorilor care aplică regimul special, prevăzut la alin. (5), va ține o evidență separată pentru toate achizițiile efectuate în cadrul regimului special pentru agricultori.

(7) Agricultorul care aplică regimul special este scutit de următoarele obligații:

a) ținerea evidențelor în scopuri de TVA prevăzute la art. 321;

b) depunerea decontului de taxă prevăzut la art. 323;

c) orice alte obligații care revin persoanelor impozabile înregistrate sau care ar trebui să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316.

(8) Agricultorul are obligația să emită factură care să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20), o mențiune cu privire la aplicarea regimului special pentru agricultori, precum și procentul de compensare în cotă forfetară și valoarea compensației în cotă forfetară care i se cuvine pentru:

a) livrările de produse agricole/prestările de servicii prevăzute la alin. (3), altele decât cele de la lit. b)-e);

b) vânzările la distanță, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 35, care au locul în România;

c) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care s-ar încadra la lit. c) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă;

e) prestările de servicii care conform art. 278 alin. (2) au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2).

(9) Prin excepție de la prevederile art. 268 alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri efectuate de agricultorii care aplică regimul special, dacă valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice. Plafonul de 10.000 euro pentru achiziții intracomunitare se determină potrivit prevederilor art. 268 alin. (5).

(10) Agricultorii eligibili pentru excepția prevăzută la alin. (9) au dreptul să opteze pentru regimul general al achizițiilor intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin 2 ani calendaristici.

(11) Regulile aplicabile în cazul depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (9) sau al exercitării opțiunii prevăzute la alin. (10) sunt stabilite prin normele metodologice.

(12) În situația în care agricultorul care aplică regimul special realizează livorări intracomunitare cu produse agricole, prestări de servicii intracomunitare, achiziții intracomunitare de bunuri, achiziții de servicii intracomunitare, acesta are următoarele obligații:

a) să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 317, dacă efectuează operațiunile prevăzute la art. 317 alin. (1) și (2);

b) să depună decontul special de taxă prevăzut la art. 324, pentru achizițiile intracomunitare de bunuri și achizițiile de servicii intracomunitare prevăzute la art. 324 alin. (1), pe care le efectuează;

c) să depună declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 pentru operațiunile pe care le efectuează prevăzute la art. 325 alin. (1).

(13) În situația în care o persoană impozabilă realizează atât activități prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), pentru care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol, cât și alte activități economice pentru care nu se poate aplica regimul special pentru agricultori, poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, în condițiile art. 310, pentru activitățile pentru care nu se aplică regimul special pentru agricultori.

(14) Persoana impozabilă prevăzută la alin. (13) care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, prin opțiune conform art. 316 alin. (1) lit. c) sau ca urmare a depășirii plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din alte activități economice decât cele prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), nu mai poate aplica regimul special pentru agricultori de la data înregistrării în scopuri de TVA sau de la data la care ar fi fost înregistrată dacă avea obligația de a solicita înregistrarea conform art. 310 alin. (6) și nu solicită sau solicită cu întârziere înregistrarea în scopuri de TVA. În cazul înregistrării în scopuri de TVA, prin normele metodologice se stabilesc ajustările de efectuat pentru achizițiile destinate activității pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. În situația în care agricultorul nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organul fiscal competent aplică dispozițiile art. 310 alin. (6) lit. a) și b). Organul fiscal competent va opera radierea din Registrul agricultorilor care aplică regimul special a agricultorilor care sunt înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316, în termen de 3 zile de la data la care înregistrarea se consideră valabilă.

(15) Agricultorul care aplică regimul special poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă, în condițiile prevăzute prin norme, prin depunerea la organul fiscal competent a unei notificări în acest sens, caz în care organul fiscal competent operează radierea agricultorului din Registrul agricultorilor care aplică regimul special până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opțiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puțin 2 ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(16) În cazul în care, după expirarea perioadei prevăzute la alin. (15), agricultorul optează din nou pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, acesta trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare în acest sens. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care optează pentru aplicarea regimului special pentru agricultori pot solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, anularea înregistrării fiind valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea și de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. În cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, acestora le revin toate drepturile și obligațiile aferente persoanelor înregistrate. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, persoanele impozabile care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităților supuse acestui regim.

(17) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, cărora agricultorul care aplică regimul special le livrează produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) sau le prestează serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), au dreptul la deducerea compensației în cotă forfetară achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleași limite și condiții aplicabile pentru deducerea TVA, conform art. 297-301.

(18) Persoanele impozabile nestabilite în România și neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 au dreptul la restituirea compensației în cotă forfetară, achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleași limite și condiții aplicabile persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Prin ordin al președintelui ANAF se stabilește procedura de restituire a compensației în cotă forfetară către persoanele impozabile nestabilite în România și neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316”.

Art. 316 alin. (11) lit. b) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 316 alin. (11) lit. b)** prevedea faptul că organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform respectivului articol:

(...)

b) dacă a intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, de la data înscrierii mențiunii privind inactivitatea temporară în registrul comerțului; (...).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 316 alin. (11) lit. b) – Abrogată.**

Art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 316 alin. (11) lit. g)** stabilea faptul că organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform respectivului articol: (...)

g) în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310; (...).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 316 alin. (11) lit. g)** stabilește următoarele:

„g) în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 sau a regimului special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹;”.

Art. 316 alin. (12) lit. a) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 316 alin. (12) lit. a)** dispunea faptul că procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (11) lit. a)-e) și h), la solicitarea persoanelor impozabile organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA aplicând prevederile alin. (9) astfel:

a) în situațiile prevăzute la alin. (11) lit. a) și b), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA; (...).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 316 alin. (12) lit. a)** prevede următoarele: procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (11) lit. a)-e) și h), la solicitarea persoanelor impozabile organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA aplicând prevederile alin. (9) astfel:

„a) în situația prevăzută la alin. (11) lit. a), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;”.

Art. 317 alin. (1), (2), (8), (10) și (11) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 317 alin. (1), (2), (8), (10) și (11)** prevedeau faptul că are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate și care nu au obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) ori c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) ori a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) ori a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

De asemenea, persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 268 alin. (6).

Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) și c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5)-(7).

Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

În fine, prevederile art. 316 alin. (11) lit. a), b) și f) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 317 alin. (1), (2), (8), (10) și (11)** dispun următoarele:

„(1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate și care nu au obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b)-d) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), c) sau d) ori a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), b) sau d) ori a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înainte de primirea serviciilor respective;

d) persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹, care nu este deja înregistrată conform lit. a)-c) ori a alin. (2), dacă efectuează livrări intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) sau d), înainte de livrarea bunurilor.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 268 alin. (6) sau art. 315¹ alin. (10).

(...)

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b)-d) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5)-(7).

(...)

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2).

(11) Prevederile art. 316 alin. (11) lit. a) și f) și alin. (12) lit. a) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol”.

Art. 325 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Noua reglementare**

La art. 325 alin. (1), după lit. e) se adaugă o nouă literă, lit. f).

Potrivit noii reglementări, **art. 325 alin. (1) lit. f)** prevede următoarele: orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează: (...)

„f) livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) și d)“.

Art. 325 alin. (3) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 325 alin. (3)** dispunea faptul că declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 294 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d), precum și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 273 alin. (2) lit. a) sau,

după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a) și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 294 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 287 și 288.

Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 325 alin. (3)** stabilește următoarele:

„(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 294 alin. (2) lit. a) sau la art. 315¹ alin. (8) lit. c), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), o livrare intracomunitară în condițiile art. 315¹ alin. (8) lit. c) sau prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) sau art. 315¹ alin. (8) lit. d), precum și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 273 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 294 alin. (2) lit. d) și pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. d) valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 287 și 288. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului”.

Art. 329 („Registrul operatorilor intracomunitari”) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 329 („Registrul operatorilor intracomunitari”)** prevedea faptul că Registrul operatorilor intracomunitari, înființat și organizat în cadrul A.N.A.F., cuprinde toate persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile care efectuează operațiuni intracomunitare, respectiv:

a) livrări intracomunitare de bunuri care au locul în România potrivit art. 275 alin. (1) lit. a) și care sunt scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) și d);

b) livrări ulterioare de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor și care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T în România;

c) prestări de servicii intracomunitare, respectiv servicii pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2), efectuate de persoane impozabile stabilite în România în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile;

d) achiziții intracomunitare de bunuri taxabile care au locul în România potrivit prevederilor art. 276;

e) achiziții intracomunitare de servicii, respectiv cele pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2), efectuate în beneficiul unor persoane impozabile stabilite în România, inclusiv persoane juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 sau 317, de către persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, și pentru care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit art. 307 alin. (2).

La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 sau 317 persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent și înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1).

Persoanele înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 și 317 vor solicita înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1), înainte de efectuarea respectivelor operațiuni.

În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoțită și de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociațiilor, cu excepția societăților pe acțiuni, și al administratorilor.

În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza și va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, odată cu comunicarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

În cazul persoanelor prevăzute la alin. (3), organul fiscal va verifica îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (8) lit. b) și va dispune aprobarea sau respingerea de îndată a cererii.

Aprobarea sau respingerea cererii de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se face prin decizie emisă de organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317;

b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală și/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracțiuni în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari au obligația ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei administratorilor, să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor administratori. Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari, cu excepția societăților pe acțiuni, au obligația ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei asociaților, să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor asociați care dețin minimum 5% din capitalul social al societății.

Organul fiscal competent va radia din Registrul operatorilor intracomunitari persoanele impozabile care depun o cerere în acest sens.

Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu de organele fiscale competente potrivit prevederilor art. 316 alin. (11);

b) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 care nu au efectuat nicio operațiune de natura celor prevăzute la alin. (1) în anul calendaristic precedent și nici în anul curent până la data radierii din registru, cu excepția celor care au fost înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari în această perioadă;

c) persoanele înregistrate conform art. 316 sau 317 care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii;

d) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1);

e) persoanele impozabile care nu respectă obligația prevăzută la alin. (9).

Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari se face în baza deciziei emise de către organul fiscal competent sau în baza deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, după caz, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală sau cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA, după caz.

Persoanele radiate din Registrul operatorilor intracomunitari conform alin. (10) și (11) pot solicita reînscrisura în acest registru după înlăturarea cauzelor care au determinat radierea, dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1). Reînscrisura în Registrul operatorilor intracomunitari se efectuează de către organele fiscale în condițiile prevăzute de prezentul articol. De asemenea pot solicita înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari persoanele prevăzute la alin. (8) lit. a), dacă la data solicitării sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, precum și persoanele prevăzute la alin. (8) lit. b), după înlăturarea cauzelor pentru care persoanele respective nu au fost eligibile pentru înscrierea în registru.

Persoanele impozabile înregistrate în Registrul operatorilor intracomunitari își păstrează această calitate, în cazul modificării tipului de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 sau 317, cu actualizarea corespunzătoare a informațiilor din acest registru.

Organizarea și funcționarea Registrului operatorilor intracomunitari, inclusiv procedura de înscriere și de radiere din acest registru, se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operațiuni intracomunitare, chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317.

În sensul respectivului articol, prin asociați se înțelege asociații care dețin minimum 5% din capitalul social al societății.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 329 („Registrul operatorilor intracomunitari”) - Abrogat.**

Art. 456 alin. (5) partea introductivă și lit. b) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 456 alin. (5) partea introductivă și lit. b)** stabileau faptul că în cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r) și s):

(...)

b) scutirea se acordă pentru întreaga clădire de domiciliu deținută în comun cu soțul sau soția, pentru clădirile aflate în proprietatea persoanelor menționate la alin. (1) lit. s). În situația în care o cotă-parte din clădirea de domiciliu aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 456 alin. (5) partea introductivă și lit. b)** dispun următoarele:

„(5) În cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r), s) și t):

(...)

b) scutirea se acordă pentru întreaga clădire de domiciliu deținută în comun cu soțul sau soția, pentru clădirile aflate în proprietatea persoanelor menționate la alin. (1) lit. s) și t). În situația în care o cotă-parte din clădirea de domiciliu aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți”.

Art. 464 alin. (5) partea introductivă și lit. b) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 464 alin. (5) partea introductivă și lit. b)** prevedeau faptul că în cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r) și s):

(...)

b) scutirea se acordă pentru terenul aferent clădirii de domiciliu aflate în proprietatea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. s), deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din terenul respectiv aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 464 alin. (5) partea introductivă și lit. b)** stabilesc următoarele:

„(5) În cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r), s) și t):

(...)

b) scutirea se acordă pentru terenul aferent clădirii de domiciliu aflate în proprietatea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. s) și t), deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din terenul respectiv aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți”.

Art. 469 alin. (5) din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 84/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 469 alin. (5)** stabilea faptul că scutirile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) se acordă integral pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului, aflat în proprietatea persoanelor menționate la aceste

litere, deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota - parte deținută de acești terți.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 469 alin. (5)** prevede următoarele:

„(5) Scutirile prevăzute la alin. (1) lit. a) – c) se acordă integral pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului, aflat în proprietatea persoanelor menționate la aceste litere, deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți”.

LEGEA NR. 290/2004 PRIVIND CAZIERUL JUDICIAR – MODIFICĂRI (LEGEA NR. 247/2016)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 290/2004 (M. Of. nr. 777 din 13 noiembrie 2009; cu modif. ult.)	Legea nr. 247/2016 (M. Of. nr. 983 din 7 decembrie 2016)	<i>- modifică:</i> art. 5; art. 6 alin. (2), art. 8 alin. (1); art. 11; art. 17; Titlul secțiunii 1 din Cap. V; art. 20; art. 22; art. 24; art. 25; art. 26; Titlul secțiunii 2 din Cap. V; art. 27; art. 28 alin. (1); art. 30; art. 34 alin. (2); art. 36 alin. (1) <i>- introduce:</i> art. 3 ¹ ; art. 6 alin. (3); art. 8 alin. (1 ¹)-(1 ³); art. 14 alin. (5) și (6); art. 15 alin. (3); art. 18 alin. (1), lit. c); art. 18 alin. (2); art. 21 alin. (2 ¹); art. 23 alin. (3) și (4); art. 34 alin. (2 ¹)

În M. Of. nr. 983 din 7 decembrie 2016, a fost publicată Legea nr. 247/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2004 privind cazierul judiciar.

În continuare, vom prezenta modificările aduse Legii nr. 290/2004 prin Legea nr. 247/2016.

Art. 3¹ din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Noua reglementare

După art. 3, **se introduce** un nou articol, art. 3¹.

Potrivit noii reglementări, **art. 3¹** dispune următoarele:

„Art. 3¹

În înțelesul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *certificatul de cazier judiciar – documentul eliberat persoanelor, care atestă situația judiciară a acestora;*

b) *extrasul din cazierul judiciar – documentul emis cu ocazia schimbului de informații din cazierile judiciare, efectuat cu statele membre ale Uniunii Europene și statele terțe;*

c) extrasul de pe cazierul judiciar – documentul eliberat instituțiilor publice și organelor de specialitate ale administrației publice în baza consimțământului expres al persoanei pentru care se efectuează verificări specifice;

d) copia de pe cazierul judiciar – documentul eliberat autorităților române competente;

e) Sistemul european de informații cu privire la cazierele judiciare (ECRIS) – sistemul descentralizat de tehnologie a informației instituit prin Decizia 2009/316/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 de instituire a Sistemului european de informații cu privire la cazierele judiciare (ECRIS) în aplicarea articolului 11 din Decizia-cadru 2009/315/JAI, alcătuit din:

(i) un software de interconectare, alcătuit în conformitate cu un set comun de protocoale, care permite schimbul de informații între bazele de date privind cazierele judiciare din statele membre ale Uniunii Europene, și

(ii) o infrastructură comună de comunicații, care asigură o rețea criptată, astfel cum este prevăzut la art. 3 alin. (1) al deciziei;

f) stat membru – statul membru al Uniunii Europene;

g) stat terț – statul care nu este membru al Uniunii Europene”.

Art. 5 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 5** prevedea faptul că:

(1) Evidența informatizată a cazierului judiciar și evidența informatizată dactiloscopică se organizează și funcționează în cadrul Poliției Române, care asigură și coordonarea activităților desfășurate în aceste domenii.

(2) Activitatea privind cazierul judiciar va fi condusă, la nivel central, de Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române, prin Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative, este autoritate centrală în ceea ce privește schimbul de date înscrise în cazierul judiciar cu statele membre ale Uniunii Europene, în sensul art. 1 alin. (1) din Decizia 2005/876/JAI din 21 noiembrie 2005 a Consiliului privind schimbul de informații extrase din cazierul judiciar, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 322 din 9 decembrie 2005.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 5** dispune următoarele:

„Art. 5

(1) Evidența informatizată a cazierului judiciar și evidența informatizată dactiloscopică se organizează și funcționează în cadrul Poliției Române, care asigură și coordonarea activităților desfășurate în aceste domenii.

(2) Activitatea privind cazierul judiciar este condusă, la nivel central, de Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române, prin Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative, este autoritatea centrală desemnată pentru transmiterea notificărilor

privind condamnările și schimbul de date înscrise în cazierul judiciar cu statele membre ale Uniunii Europene, în sensul Deciziei-cadru 2009/315/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între statele membre, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 93 din 7 aprilie 2009.

(4) Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative notifică, printr-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului, limbile oficiale pe care le acceptă în schimbul de informații.

(5) Ministerul Justiției, prin structura competentă, în temeiul Deciziei 2009/316/JAI, furnizează Secretariatului General al Consiliului și actualizează periodic informații privind:

a) lista infracțiunilor de drept intern din fiecare categorie menționată în tabelul de infracțiuni din anexa A la Decizia 2009/316/JAI. Această listă cuprinde denumirea sau clasificarea juridică a infracțiunii, precum și trimiterea la dispoziția legală aplicabilă. De asemenea, lista poate include o scurtă descriere a elementelor constitutive ale infracțiunii;

b) lista tipurilor de pedepse, posibilele pedepse complementare și măsuri de siguranță, precum și posibilele hotărâri ulterioare de modificare a executării pedepsei, astfel cum se prevede în dreptul intern, din fiecare categorie menționată în tabelul cu pedepse și măsuri din anexa B la Decizia 2009/316/JAI. Aceasta poate include, de asemenea, o scurtă descriere a pedepsei sau a măsurii respective.

(6) Inspectoratul General al Poliției Române este autoritatea centrală desemnată pentru informarea și consultarea, în cadrul Consiliului Uniunii Europene, cu privire la realizarea, utilizarea și funcționarea Sistemului european de informații cu privire la cazierul judiciar (ECRIS), astfel cum este prevăzut la art. 6 din Decizia 2009/316/JAI.

(7) Transmiterea și obținerea hotărârilor judecătorești de condamnare, precum și a informațiilor cu privire la măsurile luate ulterior se realizează potrivit dispozițiilor Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. 6 alin. (2) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 6 alin. (2) prevedea faptul că în cazierul judiciar central se ține, de asemenea, și evidența persoanelor despre care s-au primit comunicări de luare în evidență din partea organelor competente ale altor state.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, art. 6 alin. (2) dispune următoarele:

„(2) În cazierul judiciar central se ține, de asemenea, și evidența persoanelor de cetățenie română despre care s-au primit comunicări de luare în evidență din partea autorităților centrale din celelalte state membre ale Uniunii Europene și ale autorităților competente din statele terțe”.

Art. 6 alin. (3) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Noua reglementare**

La art. 6, după alin. (2), **se introduce** un nou alineat, alin. (3).

Potrivit noii reglementări, **art. 6 alin. (3)** dispune următoarele:

„(3) Orice modificare sau ștergere a informațiilor transmise în conformitate cu prevederile alin. (2) atrage modificări sau ștergeri identice în evidență, în măsura în care aceste hotărâri nu au fost recunoscute de organele române competente”.

Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 8 alin. (1)** prevedea faptul că înregistrarea în cazierul judiciar se face nominal, prin înscrierea datelor de stare civilă pentru persoanele fizice, respectiv a datelor de identificare pentru persoanele juridice, precum și a datelor judiciare.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 8 alin. (1)** dispune următoarele:

„Art. 8

(1) Înregistrarea în cazierul judiciar se face nominal, prin înscrierea datelor cu caracter personal pentru persoanele fizice, respectiv a datelor de identificare pentru persoanele juridice, precum și a datelor judiciare prevăzute la alin. (1¹) – (1³)”.

Art. 8 alin. (1¹)-(1³) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Noua reglementare**

La art. 8, după alin. (1), **se introduc** trei noi alineate, alin. (1¹)-(1³).

Potrivit noii reglementări, **art. 8 alin. (1¹)-(1³)** dispune următoarele:

„(1¹) Pentru înscrierea în evidențele cazierului judiciar a persoanelor fizice se prelucrează următoarele date cu caracter personal: codul numeric personal, numele, prenumele, prenumele părinților, data și locul nașterii, numele purtate anterior, domiciliul, seria și numărul actului de identitate, sexul, cetățenia.

(1²) În cazul persoanelor juridice se prelucrează următoarele date de identificare: codul unic de identificare, denumirea persoanei juridice, codul fiscal, numărul de ordine în registrul comerțului – în cazul societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare –, sediul, precum și datele cu caracter personal ale reprezentantului legal.

(1³) Datele înregistrate în cazierul judiciar privesc: cuantumul pedepsei/sanctiunii aplicate, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal, denumirea infracțiunii, a măsurii cu caracter penal dispuse, încadrarea juridică, numărul și data ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale, numărul ordonanței de clasare sau renunțare la urmărirea penală, numărul sentinței

penale, al deciziei penale, numărul dosarului penal, titulatura completă a organului judiciar, data rămânerii definitive, modalitatea de executare/stingere a pedepsei, data arestării, data eliberării, restul de pedeapsă rămas de executat”.

Art. 11 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 11** prevedea faptul că:

(1) În evidența cazierului judiciar organizată la unitățile de poliție prevăzute la art. 6 și 7 se notează în mod provizoriu, până la soluționarea definitivă a cauzei, când se șterg din evidență, date privind persoanele fizice sau juridice față de care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale sau față de care a fost luată una dintre măsurile preventive prevăzute de Codul de procedură penală.

(2) Datele prevăzute la alin. (1) nu se înscriu în certificatul de cazier judiciar eliberat persoanei fizice sau, după caz, persoanei juridice.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care certificatul de cazier judiciar este eliberat în vederea înregistrării în Registrul operatorilor intra-comunitari, potrivit dispozițiilor art. 158² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în certificatul de cazier judiciar se înscriu și date notate în mod provizoriu privind persoanele fizice sau juridice față de care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 11** dispune următoarele:

„Art. 11

În evidența cazierului judiciar organizată la unitățile de poliție prevăzute la art. 6 și 7 se notează în mod provizoriu, până la soluționarea definitivă a cauzei, când se șterg din evidență date privind persoanele fizice sau persoanele juridice față de care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale sau față de care a fost luată una dintre măsurile preventive prevăzute de Codul de procedură penală”.

Art. 14 alin. (5) și (6) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Noua reglementare

La art. 14, după alin. (4), **se introduc** două noi alineate, alin. (5) și (6).

Potrivit noii reglementări, **art. 14 alin. (5) și (6)** dispune următoarele:

„(5) Extrasele, comunicările și celelalte acte prevăzute la art. 12 și 13 se înscriu în evidențele cazierului judiciar în cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(6) Comunicările de luare în evidență transmise conform art. 6 alin. (2) de către autoritățile centrale din celelalte state membre ale Uniunii Europene ori de organele competente ale statelor terțe se înscriu în evidențele cazierului judiciar în cel mult 30 de zile de la data comunicării”.

Art. 15 alin. (3) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Noua reglementare**

La art. 15, după alin. (2), **se introduce** un nou alineat, alin. (3).

Potrivit noii reglementări, **art. 15 alin. (3)** dispune următoarele:

„(3) Scoaterea din evidență a mențiunilor stocate în vederea retransmiterii, conform art. 6 alin. (2), se face după expirarea termenelor stipulate în comunicările statului de condamnare, în măsura în care aceste hotărâri nu au fost recunoscute de organele române competente”.

Art. 17 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 17** prevedea faptul că în certificatul de cazier judiciar se înscriu sancțiunile penale din hotărârile judecătorești rămase definitive.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 17** dispune următoarele:

„Art. 17

În certificatul de cazier judiciar se înscriu sancțiunile penale din hotărârile judecătorești rămase definitive care produc efecte juridice”.

Art. 18 alin. (1), lit. c) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Noua reglementare**

La art. 18 alin. (1), după lit. b), **se introduce** o nouă literă, lit. c).

Potrivit noii reglementări, **art. 18 alin. (1), lit. c)** dispune următoarele:

„c) datele referitoare la persoanele față de care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale sau față de care a fost luată una dintre măsurile preventive prevăzute de Codul de procedură penală”.

Art. 18 alin. (2) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Noua reglementare**

La art. 18, după alin. (1), **se introduce** un nou alineat, alin. (2).

Potrivit noii reglementări, **art. 18 alin. (2)** dispune următoarele:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. c), în situația în care certificatul de cazier judiciar este eliberat în vederea înregistrării în Registrul operatorilor intracomunitari, potrivit dispozițiilor art. 329 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în certificatul de cazier judiciar se înscriu și date notate în mod provizoriu privind persoanele fizice sau persoanele juridice față de care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale”.

Titlul secțiunii 1 din Cap. V din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **Titlul secțiunii 1 din Cap. V** prevedea faptul că:
Secțiunea 1 („Modul și condițiile cerute pentru obținerea copieii de pe cazierul judiciar”).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **Titlul secțiunii 1 din Cap. V** dispune următoarele:
„Secțiunea 1 („Modul și condițiile cerute pentru obținerea copieii și a extrasului de pe cazierul judiciar”).

Art. 20 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 20** prevedea faptul că:

(1) Organele de urmărire penală sau instanțele de judecată pot solicita, ori de câte ori este necesar, copie de pe cazierul judiciar al persoanei aflate în curs de urmărire penală sau de judecată.

(2) Instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție pot cere, de asemenea, copie de pe cazierul judiciar al persoanei pentru care se efectuează verificări specifice.

(3) În cazul în care autoritățile române competente solicită informații din cazierul judiciar național al unui stat membru al Uniunii Europene, Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, în calitate de autoritate centrală, transmite autorității centrale al statului solicitat o cerere de extrase din cazierul judiciar și de informații referitoare la acesta.

(4) Cererile de extrase din cazierul judiciar și de informații referitoare la acesta, prevăzute la alin. (3), se transmit în baza formularului prevăzut în anexa la Decizia 2005/876/JAI.

(5) Instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice solicită extras de pe cazierul judiciar, în baza consimțământului expres al persoanei pentru care se efectuează verificări specifice.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 20** dispune următoarele:

„Art. 20

(1) *Organele de urmărire penală sau instanțele de judecată pot solicita, ori de câte ori este necesar, copie de pe cazierul judiciar al persoanei aflate în curs de urmărire penală sau de judecată.*

(2) *Instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție pot cere, de asemenea, copie de pe cazierul judiciar al persoanei pentru care se efectuează verificări specifice.*

(3) În cazul în care autoritățile române competente solicită informații din cazierul judiciar național al unui stat membru, Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, în calitate de autoritate centrală, transmite autorității centrale a statului solicitat o cerere de extrase din cazierul judiciar și de informații referitoare la acesta.

(4) În cazul în care autoritățile centrale ale statelor membre ale Uniunii Europene solicită informații suplimentare pentru identificarea persoanei la care se referă cererea autorităților române competente prevăzută la alin. (3), Inspectoratul General al Poliției Române, prin Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative, solicită de îndată aceste informații autorităților române care au formulat cererea inițială.

(5) Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române transmite răspunsul la cererile prevăzute la alin. (3) și (4), în cel mult 3 zile lucrătoare de la data primirii acestuia.

(6) Autoritățile române competente transmit răspunsul la cererile privind informațiile suplimentare prevăzute la alin. (4) în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii”.

Art. 21 alin. (2¹) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Noua reglementare

La art. 21, după alin. (2), se introduce un nou alineat, alin. (2¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 21 alin. (2¹)** dispune următoarele:

„(2¹) În extrasul din cazierul judiciar se trec datele înscrise în cazierul judiciar”.

Art. 22 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 22** prevedea faptul că:

(1) Cererea pentru obținerea copiilor de pe cazierul judiciar trebuie să fie motivată și să cuprindă:

a) pentru persoana fizică: datele de stare civilă, inclusiv codul numeric personal;

b) pentru persoana juridică: datele de identificare, inclusiv codul fiscal.

(2) Cererea se adresează unității de poliție în a cărei rază administrativ-teritorială s-a născut persoana fizică sau își are sediul persoana juridică pentru care se cere copia de pe cazierul judiciar, iar în cazurile prevăzute la art. 6, Inspectoratului General al Poliției Române.

(3) Unitățile de poliție prevăzute la alin. (2) vor trimite de îndată copia de pe cazierul judiciar al persoanei fizice față de care s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiuni flagrante ori măsura arestării preventive. În celelalte cazuri copia se va trimite în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la primirea cererii.

(4) Cererea-tip pentru obținerea copiilor și extraselor de pe cazierul judiciar poate fi depusă și electronic în condițiile prevăzute la art. 34 alin. (2) și este scutită de taxe.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 22** dispune următoarele:

„Art. 22

(1) Cererea pentru obținerea copiilor de pe cazierul judiciar și a extraselor de pe cazierul judiciar trebuie să fie motivată și să cuprindă:

a) pentru persoana fizică: datele cu caracter personal prevăzute la art. 8 alin. (1¹);
b) pentru persoana juridică: datele de identificare prevăzute la art. 8 alin. (1²).

(2) Cererea se adresează unității de poliție în a cărei rază administrativ-teritorială s-a născut persoana fizică sau își are sediul persoana juridică pentru care se cere copia de pe cazierul judiciar ori extrasul de pe cazierul judiciar, iar, în cazurile prevăzute la art. 6, Inspectoratului General al Poliției Române.

(3) Unitățile de poliție prevăzute la alin. (2) trimit de îndată copia de pe cazierul judiciar al persoanei fizice față de care s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiuni flagrante ori măsura arestării preventive. În celelalte cazuri, copia se trimite în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la primirea cererii.

(4) Cererea-tip pentru obținerea copiilor și extraselor de pe cazierul judiciar poate fi depusă și electronic în condițiile prevăzute la art. 34 alin. (2) și este scutită de taxe”.

Art. 23 alin. (3) și (4) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Noua reglementare

La art. 23, după alin. (2), **se introduc** două noi alineate, alin. (3) și (4).

Potrivit noii reglementări, **art. 23 alin. (3) și (4)** dispune următoarele:

„(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) și (2), datele cu caracter personal furnizate de autoritățile competente din celelalte state membre pot fi utilizate de autoritățile române în scopul prevenirii unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice.

(4) Datele cu caracter personal primite de la un alt stat membru al Uniunii Europene pot fi retransmise unui stat terț în scopul unui proces penal, numai dacă statul terț furnizează suficiente garanții referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal doar în scopul pentru care acestea au fost solicitate și în limitele precizate de către statul membru care a furnizat respectivelor date”.

Art. 24 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 24** prevedea faptul că:

(1) Trimiterea în străinătate a copiilor de pe cazierul judiciar se face potrivit înțelegerilor internaționale la care România este parte.

(2) În statele față de care România nu are angajamente rezultate din înțelegerile internaționale la care este parte, comunicarea copiilor de pe cazierul judiciar se face, pe bază de reciprocitate, de către Ministerul Administrației și Internelor, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, la cererea acestor state, transmisă pe cale diplomatică, ori prin intermediul altor instituții abilitate.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 24** dispune următoarele:

„Art. 24

(1) *Trimiterea în străinătate a extraselor din cazierul judiciar se face potrivit înțelegerilor internaționale la care România este parte.*

(2) *În statele față de care România nu are angajamente rezultate din înțelegerile internaționale la care este parte, comunicarea extraselor din cazierul judiciar se face, pe bază de reciprocitate, de către Ministerul Afacerilor Interne, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, la cererea acestor state, transmisă pe cale diplomatică ori prin intermediul altor instituții abilitate”.*

Art. 25 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 25** prevedea faptul că:

(1) Inspectoratul General al Poliției Române, prin Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative, primește cereri privind extrase din cazierul judiciar și de informații referitoare la acesta, transmise de autoritățile competente din celelalte state membre ale Uniunii Europene.

(2) Răspunsul la cererile prevăzute la alin. (1) se transmite în baza formularului prevăzut în anexa la Decizia 2005/876/JAI, la care se anexează copia de pe cazierul judiciar prevăzută la art. 21.

(3) Răspunsul la cererile prevăzute la alin. (1) se transmite în cel mult 3 zile lucrătoare de la data primirii cererii.

(4) În cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru identificarea persoanei la care se referă cererea prevăzută la alin. (1), Inspectoratul General al Poliției Române, prin Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative, solicită de îndată aceste informații de la autoritatea care a transmis cererea.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), termenul de răspuns începe să curgă de la data primirii informațiilor necesare identificării persoanei la care se referă cererea.

(6) La copia de pe cazierul judiciar solicitată de autoritățile centrale ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene se atașează și informațiile referitoare la măsurile preventive sau pedepsele dispuse de organele competente din statele membre și înregistrate conform art. 6 alin. (2).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 25** dispune următoarele:

„Art. 25

(1) *Inspectoratul General al Poliției Române, prin Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative, primește cereri privind extrase din cazierul judiciar și de informații referitoare la acesta, în scopul unei proceduri penale și alte scopuri decât o procedură penală, transmise de autoritățile centrale ale statelor membre ale Uniunii Europene.*

(2) *Autoritatea centrală națională primește cereri privind extrase din cazierul judiciar și de informații referitoare la acesta, în scopul unei proceduri penale formulate de către state terțe.*

(3) *Răspunsul la cererile prevăzute la alin. (1) se transmite în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii.*

(4) *În cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru identificarea persoanei la care se referă cererea prevăzută la alin. (1), Inspectoratul General al Poliției Române, prin Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative, solicită de îndată aceste informații de la autoritatea care a transmis cererea.*

(5) *În cazul prevăzut la alin. (4), termenul de răspuns începe să curgă de la data primirii informațiilor necesare identificării persoanei la care se referă cererea.*

(6) *La extrasul din cazierul judiciar solicitat de autoritățile centrale ale celorlalte state membre se atașează și informațiile actualizate referitoare la comunicări de luare în evidență transmise de autoritățile centrale din celelalte state membre și autoritățile competente din statele terțe”.*

Art. 26 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 26** prevedea faptul că:

Comunicările, cererile, răspunsurile și celelalte informații relevante pot fi transmise autorităților celorlalte state membre ale Uniunii Europene prin orice mijloace în măsură să producă un document scris și în condiții care să permită autorităților destinatare să le stabilească autenticitatea.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 26** dispune următoarele:

„Art. 26

(1) *Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative transmite cât mai curând posibil autorităților centrale din celelalte state membre informații privind condamnările pronunțate și, fără întârziere, orice modificări împotriva cetățenilor acestora din urmă, astfel cum au fost introduse în cazierul judiciar.*

(2) *În cazul în care persoana condamnată deține cetățenia mai multor state membre, informațiile relevante se transmit fiecăruia dintre statele membre respective, chiar și atunci când persoana condamnată este și cetățean român.*

(3) *La cererea autorităților centrale din celelalte state membre, în cazuri individuale, Ministerul Justiției transmite copii de pe hotărârile judecătorești de condamnare și măsurile luate ulterior, precum și orice alte informații relevante în cauză.*

(4) *La cererea autorităților competente din statele terțe se pot atașa condamnările transmise de un alt stat membru și de statele terțe, în limitele stabilite la alin. (3).*

(5) *La cererea autorităților centrale din celelalte state membre, altele decât cele de cetățenie, Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative transmite informațiile privind: condamnările pronunțate în România, condamnările pronunțate împotriva cetățenilor unor țări terțe, precum și împotriva apatrizilor, dacă sunt înscrise în cazierul său*

judiciar, în condițiile art. 13 al Convenției europene privind asistența reciprocă în materie penală, ratificată prin Legea nr. 236/1998, cu modificările ulterioare.

(6) Comunicările, cererile, răspunsurile și celelalte informații relevante se transmit autorităților centrale din celelalte state membre prin intermediul Sistemului european de informații cu privire la cazierul judiciar (ECRIS), respectând modalitățile de organizare și de facilitare a schimburilor de informații prevăzute în conformitate cu prevederile Deciziei-cadru 2009/315/JAI și ale Deciziei 2009/316/JAI”.

Titlul secțiunii 2 din Cap. V din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **Titlul secțiunii 2 din Cap. V** prevedea faptul că:

Secțiunea a 2-a („Condițiile cerute și modalitatea de obținere a certificatului de cazier judiciar de către persoanele fizice sau juridice”)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **Titlul secțiunii 2 din Cap. V** dispune următoarele:

„Secțiunea a 2-a („Condițiile cerute și modalitatea de obținere a certificatului de cazier judiciar și a extrasului din cazierul judiciar de către persoanele fizice sau juridice”)”.

Art. 27 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 27** prevedea faptul că:

(1) Persoanele fizice sau juridice pot obține propriul certificat de cazier judiciar în condițiile stabilite la art. 28–31.

(2) Certificatele de cazier judiciar emise de autoritățile prevăzute la art. 6 și 7 sunt valabile 6 luni de la data eliberării.

(3) În cazul în care certificatele de cazier judiciar emise de autoritățile unor state străine nu au prevăzut în cuprinsul lor un termen de valabilitate, acesta este de 6 luni de la data emiterii, atunci când sunt folosite în fața autorităților române.

(4) Pentru eliberarea certificatului de cazier judiciar persoanelor fizice sau juridice, instituțiile abilitate în acest domeniu percep o taxă extrajudiciară, prin aplicarea unui timbru fiscal pe cererea respectivă.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 27** dispune următoarele:

„Art. 27

(1) Persoanele fizice sau juridice pot obține propriul certificat de cazier judiciar ori extras din cazierul judiciar în condițiile stabilite la art. 28-31.

(2) Certificatele de cazier judiciar emise de autoritățile prevăzute la art. 6 și 7 sunt valabile 6 luni de la data eliberării.

(3) În cazul în care extrasele din cazierul judiciar emise de autoritățile unor state străine nu au prevăzut în cuprinsul lor un termen de valabilitate, acesta este de 6 luni de la data emiterii, atunci când sunt folosite în fața autorităților române”.

Art. 28 alin. (1) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 28 alin. (1)** prevedea faptul că cererea-tip, cu datele complete de stare civilă și motivată, se depune de către persoana fizică electronic sau personal, la orice unitate ori subunitate de poliție în care funcționează ghișeu de eliberare a certificatelor de cazier judiciar.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 28 alin. (1)** dispune următoarele:

„Art. 28

(1) Cererea-tip, cu datele cu caracter personal completate și motivată, se depune de către persoana fizică electronic sau personal, la orice unitate ori subunitate de poliție în care funcționează ghișeu de eliberare a certificatelor de cazier judiciar”.

Art. 30 din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 30** prevedea faptul că:

(1) Pentru obținerea unui certificat de cazier judiciar dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, persoana fizică adresează o cerere în acest sens Direcției cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) În vederea obținerii datelor solicitate, Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române adresează, cu respectarea prevederilor art. 26, autorității centrale a statului membru al Uniunii Europene de unde se solicită eliberarea cazierului o cerere de extras din cazierul judiciar și de informații referitoare la acesta.

(3) Cererea prevăzută la alin. (1) poate fi formulată de persoanele care sunt sau au fost rezidenți ori resortisanți ai statului român sau ai statului membru al Uniunii Europene de unde se solicită eliberarea cazierului.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 30** dispune următoarele:

„Art. 30

(1) Pentru obținerea unui extras din cazierul judiciar al altui stat membru, persoana fizică adresează o cerere în acest sens la una dintre unitățile de poliție desemnate să elibereze certificate de cazier judiciar, care, în termen de 3 zile, o înaintează Direcției cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) În vederea obținerii datelor solicitate, Direcția cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române adresează, în condițiile art. 26 alin. (6), autorității centrale a statului membru de unde se solicită eliberarea documentului o cerere de extras din cazierul judiciar.

(3) Când persoana solicită informații privind propriul cazier judiciar autorității centrale a unui stat membru, altul decât statul membru de cetățenie, autoritatea centrală a statului membru în care este depusă cererea formulează o cerere de extras din cazierul judiciar și către autoritatea centrală a statului membru de cetățenie, pentru a putea include astfel de informații în extrasul care urmează a fi eliberat persoanei în cauză.

(4) Cererea prevăzută la alin. (1) poate fi formulată de persoanele care sunt sau au fost rezidenți ori resortisanți ai statului român sau ai statului membru de unde se solicită eliberarea cazierului.

(5) În cazul cererilor depuse în condițiile prevăzute la alin. (1), extrasul din cazierul judiciar transmis de statul membru se eliberează solicitantului, în cel mult 10 zile de la data primirii acestuia”.

Art. 34 alin. (2) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 34 alin. (2)** prevedea faptul că în vederea utilizării acestor evidențe, la sistemul informatizat vor fi conectate toate unitățile și subunitățile de poliție, celelalte structuri și instituții din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție, instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice, precum și structurile competente ale Ministerului Afacerilor Externe.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 34 alin. (2)** dispune următoarele:

„(2) În vederea utilizării evidențelor cazierului judiciar, la sistemul informatizat vor fi conectate toate unitățile și subunitățile de poliție, celelalte structuri și instituții din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție, instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice, precum și structurile competente ale Ministerului Afacerilor Externe”.

Art. 34 alin. (2¹) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Noua reglementare

La art. 34, după alin. (2), **se introduce** un nou alineat, alin. (2¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 34 alin. (2¹)** dispune următoarele:

„(2¹) Sistemul Național de Evidență Informatizată a Cazierului Judiciar asigură schimbul de date cu sisteme informatice ale Uniunii Europene destinate schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între state membre”.

Art. 36 alin. (1) din Legea nr. 290/2004 (modificată prin Legea nr. 247/2016)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 36 alin. (1)** prevedea faptul că:

(1) Comunicările cu privire la datele ce urmează a fi înscrise în cazierul judiciar sau notate provizoriu în evidența unităților de poliție, cererile necesare pentru obținerea certificatelor și copiilor de pe cazierul judiciar și a adeverințelor

prevăzute la art. 29 alin. (3), precum și documentele eliberate se vor redacta pe formulare-tip, conform modelului stabilit prin hotărâre a Guvernului, în condițiile prevăzute la art. 34 alin. (3).

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 36 alin. (1)** dispune următoarele:

„Art. 36

(1) Comunicările cu privire la datele ce urmează a fi înscrise în evidențele cazierului judiciar sau notate provizoriu în evidența unităților de poliție, cererile pentru obținerea documentelor prevăzute de prezenta lege, precum și răspunsurile la acestea se vor redacta pe formulare-tip, conform modelului stabilit prin hotărâre a Guvernului, în condițiile prevăzute la art. 34 alin. (3)”.

Alte prevederi relevante din Legea nr. 247/2016

În tot cuprinsul Legii nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin respectiva lege, sintagma „stat membru al Uniunii Europene” se înlocuiește cu sintagma „stat membru”.

În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a respectivei legi, H.G. nr. 345/2010 pentru aprobarea modelelor formularelor-tip folosite în activitatea de cazier judiciar, publicată în M. Of. nr. 314 din 13 mai 2010, se modifică și se completează corespunzător prevederilor respectivei legi.

La data intrării în vigoare a respectivei legi se abrogă prevederile art. II din Legea nr. 172/2009 privind aprobarea O.U.G. nr. 216/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2004 privind cazierul judiciar.

Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, republicată în M. Of. nr. 777 din 13 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin respectiva lege, se va republica în M. Of. dându-se textelor o nouă numerotare.